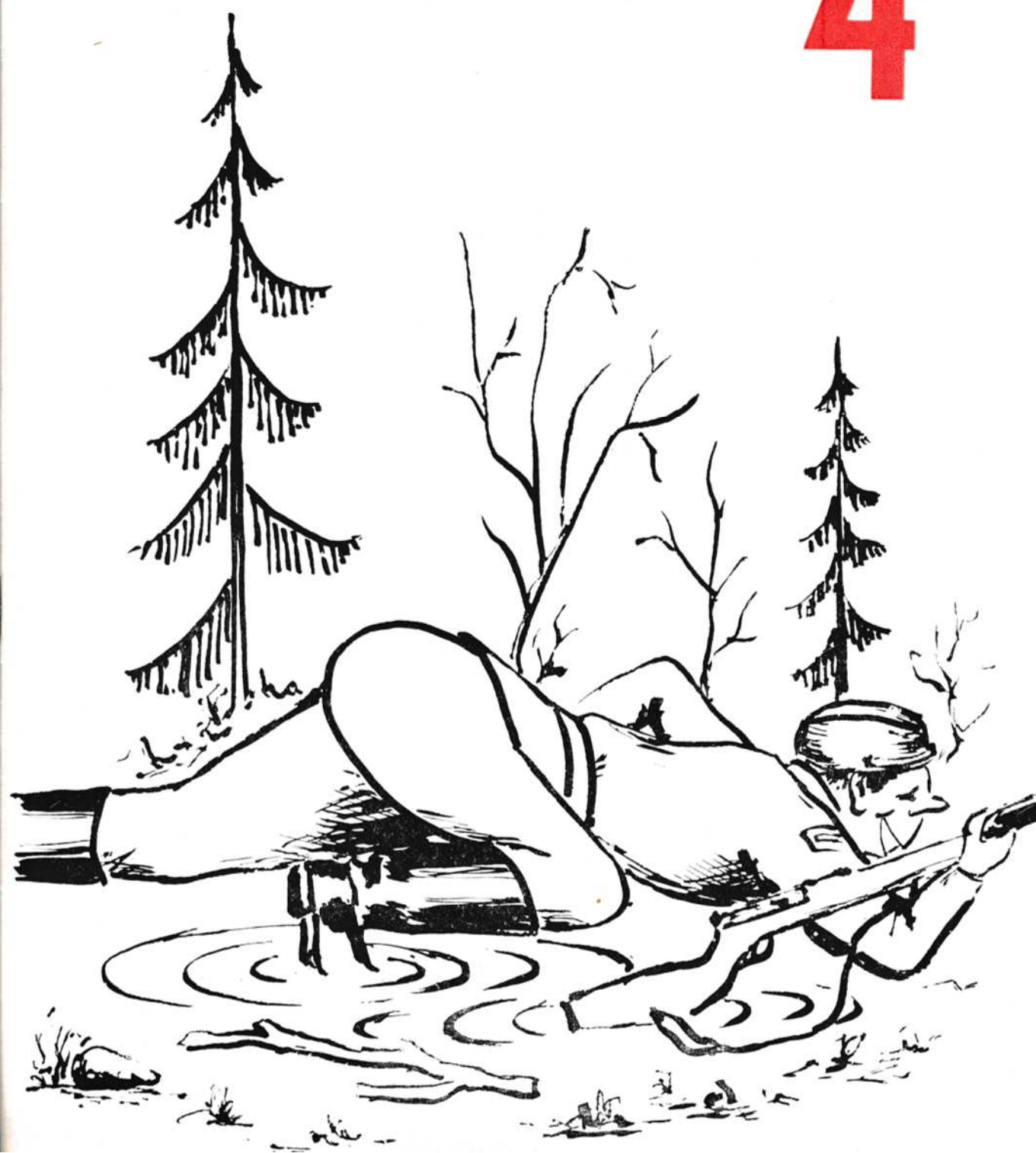

KORPISOTURI

4

TOIMITUS:

päätoimittaja

atte saari

toimitussihteeri

touko malmi

toimitus

oppilaat

HALLITUS:

puheenjohtaja

atte saari

sihteeri

raimo yli-uotila

rahastonhoitaja

olavi sillanpää

varapuheenjohtaja

touko malmi

huvimestari

heikki niska

kuraattori

ltn. tapio skog

Karjalan jääkäripataljoonan aliupseerikoulun oppilaat

Opintonne aliupseerikoulussa nyt päättyessä te siirrytte yksikköihinne opettamaan ja kasvattamaan Suomen nuoria miehiä sotilaallisissa tiedoissa ja taidoissa.

Teidän tuleva tehtävänne on erittäin vaativa. Muistakaa, että ryhmänjohtaja on ryhmänsä miesten lähin esikuva ja taistelussa johtajatoimintansa lisäksi ryhmänsä esitaistelija.

Kehittäkää itseänne jatkuvasti niissä tiedoissa ja taidoissa, mistä olette saaneet perustiedot ja -taidot aliupseerikoulussa. Olkaa aina oikeudenmukaisia, rehellisiä ja pitäkää käskynalaisistanne hyvää huolta.

Ottakaa johtajaihanteenne sotiemme kunniakkaista taistelijoista.

Olkaa myös palveluksen ulkopuolella joukko-osastonne sotilaista ensimmäisiä. Tällöin te tulette onnistumaan vastuunalaisissa tehtävissänne.

Onnittelen teitä saavutuksistanne aliupseerikoulussa.

Kontioranta 20. 6. 1961.

Karjalan Jääkäripataljoonan komentaja

Everstiluutnantti

E. Sylvanne

oppilaat

Aliupseerikoulun käyneinä ryhmänjohtajina Te omaatte saavuttamanne arvon perusteella ryhmänne keskuudessa muodollisen arvovallan. Teidän käskyjänne siis totellaan. Täytetäänkö antamanne käskyt vastenmielisesti ja purnaten vaiko mielihyvin ja innostuneesti, riippuu siitä, pystyttekö hankkimaan myös henkilökohtaisen arvovallan. Se on ansaittavissanne oman, esimerkiksi kelpaavan toimintanne avulla. Sen muodostuminen helpottuu myös silloin kun luotte ryhmäänne yhteisen me-hengen. Sen saavuttaminen vaatii Teiltä koulutus-työssänne ja esimiesasemassanne aina ja kaikessa ehdotonta asiallisuutta ja oikeudenmukaisuutta. Ei rähisevä, nariseva ja jatkuvasti tyytymätön esimies saavuta muuta kuin vastenmielisyyttä itseään kohtaan.

Antakaa alaisillenne myös tunnustusta ja kiitosta. Muistakaa, että työstään kiinnostunut ihminen tekee sen paljon paremmin kuin tyytymätön ja harmistunut.

Esitän Teille, oppilaat, ja oppilaskunnallenne parhaat kiitokseni hyvin suorittamastanne työstä, onnittelen Teitä saavutustenne johdosta ja toivotan Teille hyvää menestystä tulevaisuudessa tehtävissänne.

Koulun johtaja

Kapteeni

E. SYLVÄNNE

tolvajärvi - ägläjärvi 1939

Suomen entisellä itärajalla oli erikoinen mutka, jota nimitettiin Hyrsylän mutkaksi. Tämän mutkan kohdalla Suomen puolella oli Suojärven suuri pitäjä, ja pitäjän kirkonkylä Suvilahti oli vain 10 km päässä valtakunnan rajalta. Suojärveltä johti Suomen suuntaan kaksi suurempaa tietä. Toinen johti Suojärveltä Näätäojan ja Kollaan kautta Loimolaan, toinen kulki halki mittaamattomien salojen Aittojoen, Ägläjärven ja Tolvajärven kautta Korpiselkään, tuohon vilkkaaseen keskukseen, josta oli hyvät yhteydet muualle Laatokan-Karjalaan. Tämä viimeksimainittu pohjoisempi tie kulki sitäpaitsi kauneudeltaan kuuluisaa kapeaa Tolvajärven harjannetta pitkin. Sen kummallekin puolen avautuivat mahtavat järvenselät.

Tällä tiellä, samoin kuin etelämpänä kulkevalla Suojärven—Kollaan—Loimolan tiellä, oli tärkeä merkitys venäläisten sotasuunnitelmissa, jotka perustuivat teiden hyväksikäyttöön.

Tämä pataljoona vastasi rajan vartiointista Suojärven alueella ja se kuului Suojärven—Ägläjärven alueelle keskitettyyn erillisosasto Räsäseen, jonka komentajana toimi everstiluutnantti V. Räsänen. Tähän osastoon kuului myös Mikkelissä perustettu ErP. 112 sekä muutamia erillisyyksiköitä. Näitä kahta pataljoonaa vastassa rajan takana Tsalkin alueella oli 139:s venäläinen divisioona, joka oli perustettu Smolenskissa silmällä pitäen Puolan sotaa.

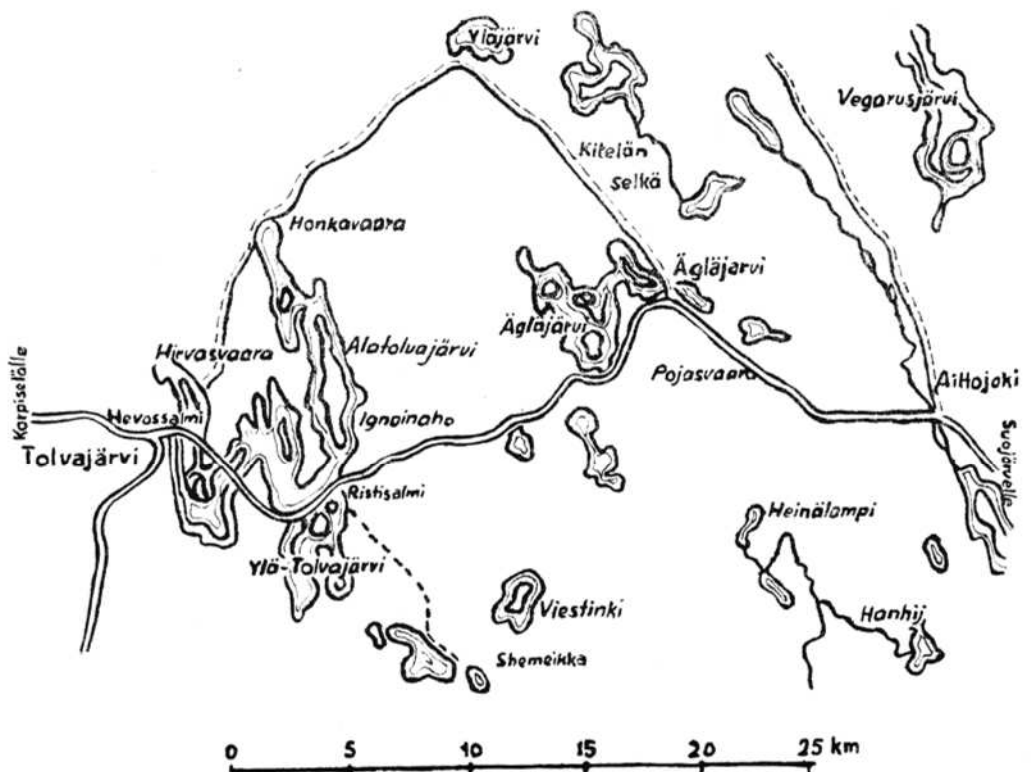
Kun hieman vertaillaan joukkojen vahvuuksia on todettava, että venäläisen divisioonan vahvuus oli 17.500, ja suomalaisen 14.200. Suomalaisilla oli Suojärven suunnassa 2 pataljoonaa, venäläisillä (139 D) 10 pataljoonaa, 1 kenttätukirykmentti, pioneeripataljoona, viestipataljoona, erillinen patteristo ja hyökkäysvaunuosasto. Raskaiden aseiden osalta oli ylivoima musertava. Tästä huolimatta Suojärven miehet päättivät asettua tiukasti vastarintaan.

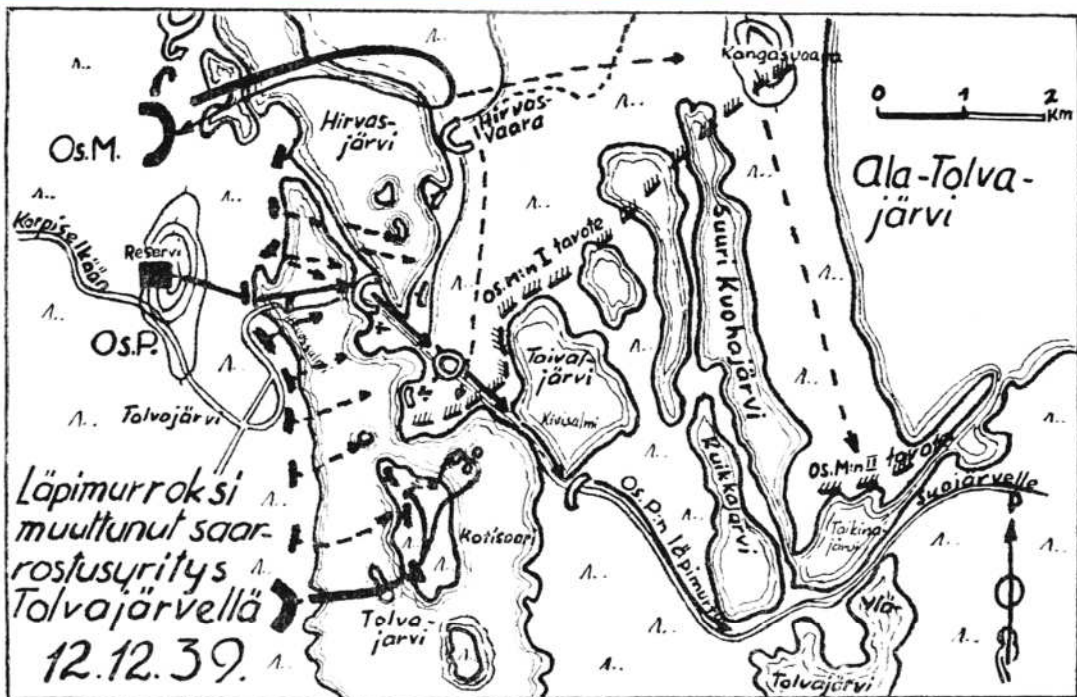
joukoista ja voimasuhteista

Kun ylimääräiset kertausharjoitukset määrättiin toimeenpantaviksi, kokoontuivat miehet kautta maan »lippujen juurelle». Näin tapahtui myös Suojärvellä, jossa paikallisista rajavartioston osista, suoje-luskuntalaisista ja reserviläisistä muodostettiin Erillinen pataljoona 10 (ErP. 10).

vetäytymisvaihe

Kun 139 D ylitti rajan, ei sitä vastassa rajalla ollut muuta kuin ErP. 10. Huolimatta tiukasta vastarinnasta, oli jo 30. 11. 39 kuluessa jätettävä rajakylät Hyrsylä, Ignoila, Hautavaara, Leppäniemi ja Jekkilä. 1. 12. kuluessa jätettiin Varpakylä, Vuonteleva ja 4. 12. Aittojoki.

Paino jatkui, ja vaikka suomalaisille oli tullut uusi pataljoonakin nim. PPP7, jouduttiin kovien taistelujen jälkeen jättämään Ägläjärven tärkeä kylä. 7. 12. olivat suomalaiset pysähtyneet Tolvajärven länsirannalle. Mieliala suomalaisten keskuudessa oli lähellä nolla-pistettä, josta mm. ErP. 112:n komentaja katosi, mahdollukumäärä. Tappiot olivat myöskin suuret mm ErP. 112:n komentaja katosi, mahdollisesti hän kaatui. Tällä välin oli tapahtunut Päämajassa seuraavaa: Ylipäällikkö oli oivaltanut, mikä vaara piili, mikäli venäläiset pääsisivät korpialueelta Korpiselän vilkkaaseen keskukseen. Marsalkka Mannerheim teki rohkean päätöksen siirtyä hyökkäykseen. Tätä varten hän määräsi perustettavaksi erikoisen Ryhmä Talvelan komentajana tarmokas eversti Paavo Talvela. Eversti Talvelan komentoon tuli kuulumaan kaikki Tolvajärvellä ja Ilomantsissa taistelevat joukot. Vihollisen lyömistä varten liitettiin Tolvajärvellä Ryhmä Talvelaan Tampereella perustettu jalkaväkirykmentti 16 (JR 16) ja III/KTR 6, jotka sillä hetkellä olivat Luumäellä reservissä. JR 16 komentajana oli erittäin tarmokas everstiluutnantti Aaro Pajari. Nyt alkoi kilpajuoksu. Kumpi ennen, venäläiset Korpiselkään vai JR 16 Tolvajärvelle. Ensimmäisenä ehti Tolvajärvelle autokuljetuksin JR 16 I pataljoona (I/JR 16). Se heitettiin suoraan taisteluun tien suunnassa 8. 12. aamuyöstä. Tuskin pataljoona oli ryhmittynyt, kun venäläisten hyökkäys mursi sen, ja pataljoona, joka myöhemmin taisteli erinomaisesti, meni hajalle. Evl Pajari totesi, että jotain olisi tehtävä, jotta viholliselta saataisiin terä pois. Hän ratkaisi asian ottamalla henkilökohtaisesti johtoonsa komppanian, jolla kävi koukkaamassa vihollisen selustaan osuen vihollisosaston nuotioille. Reippaalla tulenavauksella saatiin vihollisen joukoissa aiheutetuksi hämminkiä siinä määrin, että kaksi vihollispataljoonaa joutui keskenään tulitaisteluun. Suomalaiset saivat tervetulleen hengähdystauon valmistellakseen hyökkäystä.

makkarakapina

Evl Pajarin hyökkäyssuunnitelma oli seuraava:

Osasto M, jossa I/JR 16 ja ErP. 9 hyökkäisivät Hirvasjärven yli ja katkaisisivat maantien vihollisen selustassa Ignoinaholla. 2. portaaksi varataan 2. pataljoona jatkamaan takaa-ajoa Ägläjärvelle. Reservissä oli 1. pataljoona. Suunnitelmaa tuki erikoisesti raskaiden aseiden puute ja suomalaisten joustava operaatiokyky.

Hyökkäyspäiväksi määrättiin 11. 12. Näin ei kuitenkaan ehtinyt käydä, sillä 10/11. 12. hyökkäsi yllättäen vihollispataljoona Hirvasjärven pohjoispuolitse Osasto Pajarin selustaan osuen tykistön tuliaseisiin ja huoltoon. Seuraukset olisivat voineet olla arvaamattomat, jos vihollinen olisi ryhtynyt heti tarmokkaiisiin jatkotoimenpiteisiin. Näin ei käynyt. Nälkäiset venäläiset kävivät ryöstämään huoltoa, jolloin suomalaiset paikalle osuneen evl Pajarin johdossa muodostivat nopeasti 2 tst-osastoa, toisen huollosta ja tykistön tuliaseemasta ja toisen muodosti reservissä ollut II/JR 16. Venäläiset joutuivat nyt kahden tulen väliin ja venäläispataljoona tuhottiin pääosaltaan loppujan paetessa korpeen. Tämä episodi sai sotilaitamme nimen makkarakapina, kun venäläisiltä löydettiin huollosta otettuja makkaranpätkiä. Kun taistelu oli käyty, oli osa hyökkäykseen tarkoitetuista joukoista lopen väsyneitä samoin evl. Pajari. Hän ehdottikin eversti Talvelalle hyökkäyksen siirtämistä, mutta tähän ehdotukseen ei eversti Talvela suostunut, sillä aika palveli vihollista. Talvela määräsi myös hyökkäyssuunnitelman tarkastettavaksi. Lopullinen suunnitelma muodostui seuraavanlaiseksi: Pohjoisessa painopistesuunnassa edelleen osasto M, jossa ErP. 9 ja I/JR 16 koukkaa Hirvasvaaran kautta tielle; keskellä tien suunnassa hyökätään kolmen pataljoonan (II/JR 16, ErP. 10 ja PPP7) voimin; reserviksi kootaan kaksi pataljoonaa (III/JR 16 ja ErP. 112), jotka varautuvat ensi sijassa Kotisaaren suuntaan toimimaan.

Hyökkäys alkoi suunnitelman mukaisesti. Pohjoisessa joutui osasto M kuitenkin Hirvasjärven itärannalla taisteluun vihollisrykmentin kanssa ja tällöin toinen pataljoonista löytyi takaisin Hirvasjärven yli. Näin ollen ei yksin jäänyt I/JR 16 voinut paljoakaan asiaa auttaa ja sen oli palattava länsirannalle kiertäen järven pohjoispuolitse. Etelässä vallattiin kahden pataljoonan voimin Kotisaari. Tästä osastosta lähetettiin komppania katkaisemaan tietä onnistuenkin siinä aluksi, mutta ei pystynyt kauan saavutettua asemaa pitämään, vaan sen oli vetäydyttävä takaisin. Keskellä tien suunnassa alkoi hyökkäys rintamahyökkäyksenä 12. 12. kello 08.00. Keulassa hyökkäsi pataljoona Tolvaharjua pitkin pieninä iskuosastoina. Sitkeästi metri metriltä taistellen eteni hyökkäys Tolvajärven kuuluisalle matkailumajalle, jossa käytiin päivän kovimmat taistelut. Eivät yksin suomalaiset taistelleet suorastaan yli-inhimillisesti, vaan myös venäläiset tekivät kaikkensa estääkseen etenemisen. Everstiluutnantti Pajari teki nyt rohkean päätöksen. Huolimatta pohjoisessa tapahtuneesta katastroofista hän suuntasi kahden pataljoonan reservin hyökkäyksen matkailumajan maastoon. Illalla oli saavutettu tasa Kangasvaara—Kotisaari. Päivän taistelu oli ollut tyyppillinen kohtaamisolosuhteissa käyty taistelu. Vihollista seurattiin Ristisalmelle asti, jossa kosketus kuitenkin katkesi. Seuraava päivä 13. 12. käytettiin lepoon ja valmistauduttiin jatkaamaan hyökkäystä. 14. 12. aloitettiin hyökkäys jälleen Ristisalmen yli kohden Ägläjärkeä. Kuitenkin todettiin jo Ristisalmella vihollisen vastarinnan lujittuneen. II ja III/JR 16 kantoivat raskaan taakan, mutta illalla ei ratkaisua vielä ollut tullut, vaan taistelua jatkettiin koko seuraava yö. 15. 12. Pajari vaihtoi väsyneiden pataljoonien tilalle I/JR 16 ja ErP. 112, joitten voimin aloitettiin hyökkäys aamulla. Puolelta päivin murtui vihollisen vastarinta ja takaa-ajo alkoi. Eteneminen kohti Ägläjärkeä ei kuitenkaan ollut helppo. Vihollinen oli vastassa Ignoinaholla, Palokankaalla, Hietajärvellä ja Kotasuolla. 17. 12. illalla oli saavutettu tasa Särkijärvi—Ägläjärvi.

ägläjärven valtaus

Suomalaisten hyökätessä herätti ihmetystä venäläisten tiukka vastarinta, kun otettiin huomioon heidän kärsimänsä huomattavat tappiot. Tiedustelu selvittikin, että 15. 12. lähtien edessä oli 75:s venäläinen divisioona ja vain joitakin osia jäljelle jääneestä 139 divisioonasta.

Osasto P:n komentaja teki hyökkäyssuunnitelman, jonka mukaan hyökkäystä jatkettaisiin saavutetulta tasalta siten, että 2 pataljoonaa (I ja II/JR 16) suunnattaisiin kohden Ägläjärven kylää tavoitteena Ägläjärven kylän lounaispuolinen tasa Vasikkaniemi—Kyläjärvi ja 1 pataljoona (ErP. 9) suunnattaisiin vihollisen selustaan Pojasvaaraan. Tämän lisäksi hyökkäisi pohjoisesta Kitelänselän suunnasta ErP. 10 tavoitteena Ägläjärven kylä.

18. 12. aamuyöstä alkoi hyökkäys. I ja II/JR 16 yrittivät päästä tavoitteeseen,

mutta vaikka hyökkäys aluksi sujui suunnitelmien mukaisesti, ei vaikka vielä ErP. 112:kin liitettiin mukaan tavoitteeseen päästy. Samanaikaisesti ErP. 9 eteni Pojasvaaraan, mutta raskaan marssin jälkeen ei joukko ollut taistelukelpoinen ja se palasi pääosin takaisin. Pohjoisessa hyökkäsi ErP. 10 Ägläjärven kylään ja osin pääsi kylän valtaamaan, mutta venäläisten vastahyökkäys heitti suomalaiset pois. 19. 12. pyrittiin uudelleen ratkaisuun, mutta sitä ei saavutettu sinä päivänä. 20. 12. aloitettiin uusi hyökkäys painopistesuunnassa ErP. 112, ErP. 9 ja I/JR 16 sekä oikealla Suurselän suunnassa II/JR 16. Klo 15.40 mennessä oli saavutettu Ägläjärven kylän eteläpuolella olevan Kyläjärven eteläranta ja olipa muuan komppania hyökännyt järven pohjoisrannallekin. 21. 12. käytettiin lepoon, mutta samana päivänä klo 21 alkoi hyökkäys Ägläjärven kylään. Ankarien taistelujen jälkeen kylä oli 22. 12. klo 15.30 hallussamme. Hetkenkään lepoa ei annettu, vaan PPP7 ja I/JR 16 aloittivat takaa-ajon, joka tyrehtyi Pojasjärvellä, mutta saatiin kuitenkin murrettua ja eteneminen jatkui Lammassärkkään asti. Täällä vaihdettiin III/JR 16 etulinjaan ja se heitti vihollisen Aittojoen itäpuolelle, minne vihollinen linnoitautui erittäin lujasti. Taistelut pysyivät tämän jälkeen Aittojoen—Viitavaaran tasalla sodan loppuun asti. Suomalaisilla ei ollut voimia hyökätä Suojjärvelle, niin lähellä kuin se jo olikin. Meitä oli liian vähän.

lopuksi

Tolvajärven voitto oli ensimmäinen, minkä saimme talvisodassa. Sen merkitys ei ollut vain paikallinen, vaan sillä oli merkitystä myös muualla lähinnä henkisessä mielessä. Tolvajärven ja sitä seurannut Ägläjärven voitto antoi kansallemme uskoa tulevaisuuteen. Nämä, samoin kuin Suomussalmen, Raatteen, Laatokan pohjoispuolen ym. voitot osoittivat, että kansa, joka haluaa puolustautua, pystyy siihen vaikeissakin olosuhteissa puutteellisin välinein. Erikoisesti Tolvajärven ja Ägläjärven taisteluissa tuli esille johtajan sittemmin kenraalimajuri A. O. Pajarin rautainen tahto, jonka hän juurrutti alaisiinsa. Tulkoon myös mainittua suojärveläisen ErP. 10:n voimakas taistelupanos samoin kuin pohjoishämäläisen JR 16 panos. Viimemainittu rykmentti ansaitsee kiitoksen sen vuoksi, että sillä ei ollut sotakokemusta ennen Tolvajärven taistelua ja että se oli kokoonpantu etupäässä tamperelaisista kaupunkilaisista, joilla ei luonnollisestiikaan ollut kokemusta elämisestä korpilosuhteissa. Sitten vielä maininta tuloksesta. Näissä taisteluissa kaatui venäläisiä 4000, joutui vangiksi 600, saatiin sotasaa- liiksi 3 panssariautoa, 59 hyökkäysvaunua, 31 erilaista tykkiä, 10 kranaatinheitintä, 220 konekivääriä, 3 kpl 4-piippuista ilmatorjuntakonekivääriä, 142 pikakivääriä, 3156 kivääriä, autoja, hevosia yms. Näihin lukuihin eivät sisälly ne sadat, ehkä tuhat, jotka sortuivat korpiin.

Suomalaisille olivat taistelut myös raskaat. 630 kaatunutta ja 1320 haavoittunutta todistavat omalta osaltaan sen.

alikersantti
tikkanen

kapteeni sylvänne eino ilmari

Syntynyt 5. 1. 1916 Porissa; astunut puolustuslaitoksen palvelukseen upseerina 1939; siirretty 1958 KarJP:aan ja AUK:n johtajaksi 5. 12. 1959.

»No niin pojat, otetaanpa sama uudestaan.»
»Harjoitelkaa peilin edessä.»

luutnantti skog tapio untamo

Syntynyt 9. 12. 1934 Helsingissä; palvellut puolustuslaitoksessa upseerina 1955—57 ja vuodesta 1959 KarJP:ssa; komennettu koulutusupseeriksi AUK:luun 11. 1. 1960.

»Asia nro 1
asia nro 2
asia nro 3»
»Takaan ja alleviivaan.»

vääpeli harju pauli

Syntynyt 28. 9. 1919 Karvialla; ollut puolustusvoimissa 1940—44; palvellut puolustuslaitoksessa aliupseerina vuodesta 1947, jolloin KarJP:ssa; siirretty AUK:luun 8. 4. 1959.

»Vellille.»
»Täytyyhän koulun äidin olla joskus ankarakin!»

vääpeli kankainen vilho

Syntynyt 24. 1. 1922 Savonlinnassa. Puolustusvoimissa 1941—44; palvellut Rajavartiolaitoksessa aliupseerina 1944—54, josta viimeksi mainittuna vuonna siirtynyt KarJP:aan ja AUK:luun 1958.

nyrkkisääntö numero 1.
»Kaksi vivusta, yksi vyöstä!!»
nyrkkisääntö numero 2.
»Kaksi vivusta, kaksi vyöstä!!»

ylikersantti friman tarmo antero

Syntynyt 23. 5. 1927 Riihimäellä. Aloitti sotilasuransa soitto-oppilaana v. 1940—44; puolustuslaitoksen palveluksessa vuodesta 1944; siirto KarJP:aan 1947 ja AUK:luun 8. 4. 1959.

»Voi hyvä sensuroitu!»
»Hyvää huomenta töppöset!»

ylikersantti nevanen erkki ensio

Syntynyt 28. 6. 1931 Mäntässä. Tullut puolustuslaitoksen palvelukseen, KarJP:aan vuonna 1951; AUK:luun v. 1959.

»Karjut, juoskaa perässä!»

kersantti päivinen eino ilmari

Syntynyt Rääkkylässä 10. 1. 1936; astunut aliupseerina palvelukseen v. 1957 KarJP:aan, jossa siirretty AUK:luun 7. 2. 1961.

»Joukkue — kuuluu jämerään komentooni!»

10. 4.—9. 5. kokelaat: vuorio, lintunen, erkkilä, väkevä,
alikersantti paajanen

10. 7. — 29. 7.

kadettialikersantti
kempainen pentti

kadetti
henttinen jussi

kadetti
thoden pär-olof

silmäilyä

ylikersantti t. friman

Kurssi, jonka aikana olette »retkeilleet» lukemattomia kertoja varuskunnan ympäristössä, milloin kauempana, milloin taas lähimaastossa, on nyt kohdaltanne onnellisesti päätöksessä.

Monet ovat ne kumpareet, jotka tänä aikana olette vallanneet rajuihin hyökkäyksiin, innostuksen värittämin rynnäkköhuidoin. Yhtä monia maastokohtia olette puolustaneet sitkeästi, peräänantamatta, kaikella sillä taidolla, jonka olette kurssi aikana itsellenne omaksuneet. Olette joutuneet samoilemaan sisseinä halki korpien ja asu- mättömien salojen sekä lisäksi tehneet pieniä virkistäviä »pyrähdyksiä» lähimetsiin suunnistuksen merkeissä ja näin koko kurssinne ajan on luonto näytellyt hyvin suurta osaa ja ollut varsin lähellä teitä.

Elite voimakkaasti mukana kevään ponnistellessa irti talven kahleista ja olitte onnellisia kun se siinä vihdoon onnistui, mutta suurimmaksi osaksi vain siksi, että saitte tuon ihmeen toteutuessa luovuttaa suksenne, nuo ikäviksi käyneet »hikilautanne» pois. Olitte onnellisia auringon kii- vetessä yhä korkeammalle ja korkeammalle, josta se lämmittäen loisti kilpaa kesän kukkien kanssa, ehkä jälleen suurimmaksi osaksi siksi, että tiesitte taatusti olevanne turvassa talven purevilta pakkasilta.

Tahtoisinkin melkein väittää, että kaikki se luonnon kauneus monine ihmeellisyksineen, joka on ympäröinyt teitä talven muuttuessa kohisevaksi kevääksi ja kevään ehtiessä siniseksi kesäksi lukemattomine kukkineen, perhoineen ja muine ihastuttavine yksityiskohtineen, on jäänyt teiltä huomaamatta. Ehkäpä te sentään huomasitte kevään iloisesti lirisevän laulun silloin, kun »vihollinen» ampui »kra- naatteja» ja te yrititte suojautua niiden tuhoa tuovilta sirpaleilta parhaanne mukaan läheiseen ojaan tai mättään koloon. Ehkä te huomasitte kesän myöskin silloin, kun hiki virtasi tuskallisina noroina pitkin selkäänne ja kaikkialle tunkeutuva pöly sai

tuntumaan elämänne vähemmän siedettävältä.

Tulevina johtajina teille on opetettu taitoa, kuinka teidän tulee arvistella maastoa, sen muotoa, peitteistöä ja yleensä sen käyttöarvoa taisteluteknillisessä mielessä. Tämä on ollut melkeinpä jokapäiväistä leipää teidän opetuksessanne. On sentähden täysin luonnollista, että halutessanne luoda itsellenne kuvan tietystä maastokohtasta vain taistelunäkökohtia silmälläpitäen, jää kaikki muu silloin toisarvoiseen asemaan ja taka-alalle. Purojen lirinä, kukkien tuoksu ja maisemien maalauksellinen kauneus on tällöin jäänyt kaikkea huomiota vaille.

Todistaakseni vielä väitettäni siitä, kuinka arkinen aherrus ja työ on kokonaan vienyt aikanne ja huomionne, maalaan tässä teille erään maiseman, joka on ollut silmienne edessä nämä 112 hikistä päivää ja jonka pitäisi olla teille perin tuttu.

Tähän maisemaan kuuluu valkokylki- siä koivuja riippuvine oksineen, joitten lomasta pilkottaa kirkkaana välkkyvä jär- venselkä ja sen takaa kauempaa silmä ta- paa harmaanautereisia vaaroja.

Tämän kuvan kehyksinä ovat olleet tei- dän tupanne ikkunanpuitteet. Kiivetkääpä siis kerran vielä noihin tuttuihin tupiin ja luokaa katseenne länteen, kohti Höytiäis- tä. Siinä se kuva on. Oletteko aikaisemmin koskaan katsoneet tuota näkymää »tällä silmällä»? Moni muu yhtä kaunis ja maa- lauksellinen yksityiskohta on teiltä jäänyt huomaamatta arjen kiireessä, vaikka Poh- jois-Karjalan on ollut parhaimmillaan tei- dän täällä oloaikanne. Miksi näin on, johtuu siitä, ettei opittavien asioiden mää- rä ole täysin sopusoinnussa käytettävissä olevan ajan kanssa. Näin ollen teillä ei ole ollut varaa jäädä unelmoimaan maisemien kauneudesta. Jos näin on joskus käynyt- kin, olemme me kouluttajat hyvin pian pa- lauttaneet teidät huomattavasti arkisim- piin ajatuksiin.

Nyt tuon arjen uniohtaan tahtoisin kohdistaa hetkeksi huomionne siihen ympäristöön, jossa olette nämä viimeiset kuusitoista viikkoa liikkuneet.

Savolaiset ovat sanoneet, että silloin kun Jumala maailmaa loi niin parasta ja kauneinta tehdessään Hän loi Savonmaan. Näinhän meistä jokainen on valmis sanomaan omasta kotimaakunnastaan. Kuitenkin uto sanonta sopii mielestäni mitä parhaiten tänne Pohjois-Karjalaankin, jopa vieraspaikkakuntalaisen sanontanakin. Jospa me asian perustelemiseksi palauttaisimme mieliimme niitä näkymiä, joita Pohjois-Karjala katselijalleen tarjoaa.

Täällä on avaria järvenselkiä, joilla laineet leikkisästi lipplattaen tai valkopäisinä, ärjyvinä kuohuina ajavat toisiaan takaa. Täällä on sadoittain idyllisiä, iloisesti vilkuttavia metsälampia, jotka kauneudellaan houkuttelevat kulkijoita rannoilleen. Täällä on lukemattomia kirkasvetisiä puroja, jotka hypähtelevät rinteillä alemmas ja alemmas yhtyen lopulta raskasliikkeiksi virroiksi. Täällä on korkeita, majesteettillisiä vaaroja, joitten huiput kyntävät vakoja ohi kiitäviin pilviin. Vain täältä tapaa vielä sellaisia korpia ja saloja, joitten rauhaa ihminen ei ole päässyt rikkomaan ja joissa punakylkiset hongat ja naavaiset kuuset humisevat vuosisataista lauluun. Kivisten peltotilkkujen ohesta täältä löytyy viljavia laaksoja rehevine viljelyksiin ja näitten reunamilla ovat ne »lempeät lehdot», joista niin monet runoilijat ovat aiheensa saaneet. Pohjois-Karjala esittäytyy vielä tänäänkin sinä suurena luonnon ikiomana puistona, johon ihminen voi paeta näitä atomi-aikakauden tuomia kiireitä ja nauttia luonnon alkuperäisistä, väärentämättömistä kauneudesta.

Tässä lyhyt läpileikkaus maakunnasta, josta voidaan hyvin sanoa, että se on kappale kauneinta Suomea. Siihen, miksi olen halunnut huomionne tällaisiin asioihin kohdistaa, pyrin antamaan vastauksen seuraavassa muodossa.

Teille on aluksi kotona, myöhemmin koulussa ja nyt täällä sotaväessä opetettu isänmaanrakkautta monella eri tavoin ja eri yhteyksissä. Rakkautta tähän maahan ja kansaan. Maahan, jonka isämme ovat meille työllään korvesta raivanneet ja lukemattomat kerrat taistellen vapaaksi lunnastaneet. Tätä maata meidän tulisi rakastaa. Tämä rakkaus alkaa rakkaudella kotikontuun — kotimaakuntaan. Kotimaakunnassamme me näemme isänmaamme kasvot ja ne kasvot meidän on tunnettava kyetäksemme tuntemaan sitä todellista, rakentavaa ja kaikki uhraavaa rakkautta, jota Isänmaa meiltä odottaa ja vaatii.

Ihminenhan luonnostaan mieltyy helposti sellaiseen, joka on kaunista silmin katsella ja vasta sen jälkeen hän menee pintaa syvemmälle. Samoin on asianlaita tämän kohdalla. Tuon kauneimman ja parheman me jokainen näemme maakuntaylpeytemme ansiosta omassa lähiympäristössämme. Sen perusteella me muodostamme kuvia, liitämme niitä yhteen ja saamme vihdoin kokoon mitä kauneimman taideteoksen, jota ylpeillen näytämme oikealle ja vasemmalle. Se on oma maamme. Maa, joka antaa meille kodin, kasvattaa leivän ja antaa turvallisuutta elämäämme.

Kukapa meistä ei sitä haluaisi oppia tuntemaan? Kukapa ei sitä haluaisi rakastaa ja omakseen tunnustaa?

Olen puhunut tässä vain Pohjois-Karjalasta. Eikö kuitenkin Kainuu ole yhtä kaunis niille teistä, jotka ovat sen vaarojen rinteitä pieninä paitaressuina juosseet. Eikö Varsinais-Suomi ole kaunein niiden mielestä, jotka sen viljavien vainioitten pientareilta ovat ensimmäiset kukkansa poimineet. Vastaus on itsestään selvä. Selväksi sen tekee oman maakunnan — isänmaan kasvojen — tunteminen.

Ryhmä ja sen johtaja

Viimeaikainen tutkimus on tuonut päivänvaloon sen avainaseman, mikä pienryhmillä on yksilön mielipiteen, asenteiden ja yleensä koko hänen käyttäytymisensä säätelyssä. Pienryhmä on korkeintaan 10—15 henkilöä käsittävä joukko, jonka jäsenet ovat keskenään kiinteässä vuorovaikutussuhteessa. Tällaisia pienryhmiä ovat esimerkiksi työryhmät, sakit, pienet harrastusryhmät ja kerhot. Samaan joukkoon kuuluvat armeijan organisaatiossa toimivat »ryhmät». Pienryhmät syntyvät mitä erilaatuisimpien tarpeiden sanelemina. Ne voivat olla informaalisia eli spontaanisesti syntyneitä taikka formaalisia eli ulkoapäin muodostettuja. Ollessaan koossa pitkän aikaa formaalinenkin ryhmä muuttuu luonteeltaan ikäänkuin informaaliseksi.

On todettu, että juuri tällaisissa pienryhmissä muokkautuvat yksilön käsitykset ja katsantokannat ja näissä hän myös omaksuu erilaisia käyttäytymistapoja, niin että hänestä myöhemmin tuntuu kuin ne olisivat hänen ominta itseään. Esimerkiksi joukkotiedotusvälineiden, lehdistön, radion jne., suoranainen vaikutus yksilöön on sangen vähäinen; vaikutus säteilee pienryhmien kautta. Tämä seikka panee kiinnittämään yhä enemmän huomiota myös armeijan ryhmään, esimerkiksi taisteluhenkä ajatellen. Pari tutkijaa on mm. tullut siihen tulokseen, että natsi-Saksan sotilaan ja yleensä Wehrmachtin kestävyys ja peräänantamattomuus ja ympärysvaltujen propagandan tehottomuus siihen ei niinkään perustunut mihinkään kansallishenkeen tai poliittiseen vakaumukseen, vaan armeijan primääriyhmärakenteen kiinteään pysymiseen, jota organisaation johto tietyn toimenpitein lujitti, esimerkiksi sijoittaen ryhmiin ns. välittäjäyksilöitä ja heikentäen perheiden pienryhmävaikutusta kirjeitä sensuroimalla.

Ryhmän jäsenyys koetaan elintärkeänä. Sanotaankin, että ihminen on sosiaalinen eläin. Sosiaalisuuden arvostelijoista ovat ensi sijalla ne pienryhmät, joihin yksilö kuuluu, yleensä riippumatta siitä, onko hän niihin hakeutunut vai onko hänet niihin sijoitettu.

Ryhmänjohtajuus muodostuu näin ollen erittäin merkitseväksi kysymykseksi. Tutkimukset asettavat myös johtajuuden uuteen valoon. Usein näet otaksutaan, että johtajuus perustuu ennen kaikkea kurinpitotaitoon ja että tämä kurinpitotaito on jokin sellainen yksilöllinen ominaisuus kuin lujuus tms., joka pätee yleisesti kai-

kissa tilanteissa ja kaikenlaisiin johdettaviin. Johtaja on tämän käsityskannan mukaan ikäänkuin erillään ryhmästä, jota hän »pitää aisoissa».

On kuitenkin todettu, ettei tietty ominaisuus sinänsä niinkuin ei ulkoinen, muodollinen auktoriteettikaan tee yleispätevää johtajaa. Jos johtaja aikoo saada ryhmänsä toimimaan haluamallaan tavalla, hänen tulee kuulua ryhmään, ts. ryhmän jäsenen on hyväksyttävä hänet johtajaksi. Johtajan auktoriteettiin perustuva osuus kurinpittoon on vähäinen verrattuna ryhmän omaan, sisäiseen kontrolliin. Ryhmä kokonaisuudessaan pystyy usein kontrolloimaan jäsentensä käyttäytymistä tehokkaammin kuin erityiseen johtoasemaan nimitetty yksilö. (Tämä edellyttää tosin, että ryhmä on suhteellisen kiinteä, ts. ettei ryhmä ole klikkiintynyt eikä siinä ole torjuttuja tai eristäytyneitä yksilöitä. Höllä ryhmä ei taas pysty auktoriteetinkaan alla täysipainoisiin suorituksiin.) Ryhmä rankaisee torjunnalla ym. sosiaalisilla pakotteilla jäsentään, joka ei noudata ryhmän sisäisiä käyttäytymissäännöksiä. Jos ryhmä hyväksyy johtajansa, se rankaisee yksilöä, joka toimii tämän tarkoituseriä vastaan. Ja päinvastoin. Tämä on kyllä tunnettua, mutta ei aina tunnustettua.

Jos »hyvä» johtaja ei ole ensisijainen kurinpitäjä, mitä hän sitten on? Ja mitkä ovat johtajan perusominaisuudet? Muodollisessa järjestelmässä johtaja on tietenkin se, joka on johtajaksi nimitetty. Jotta kuitenkin voitaisiin nimetä hyviä johtajia, olisi tarkasteltava niiden johtajien ominaisuuksia, jotka ryhmä itse on valinnut johtajikseen. Yhä selvemmin käy tutkimuksista ilmi, että todellisen johtajan tehtävänä on toimia ryhmän tiedotuskeskuseksi ja turvallisuuden tunteen lähteenä. Yleisiä johtajuuspiirteitä ei ole olemassa. Tilanne määrää johtajalta vaadittavat ominaisuudet. Tilanteeseen voidaan lukea ryhmän kokoomus ja ryhmän tehtävä. Johtajan onnistuminen tiedotustehtävässään riippuu lähinnä ryhmän kokoomuksesta ja hänen onnistumisensa luottamustehtävässään, ts. turvallisuuden tunteen luojana, riippuu lähinnä ryhmän tehtävästä.

Tiedotustoiminta edellyttää, että ryhmä ymmärtää johtajan kieltä ja päinvastoin. Ymmärrettävyys ei tässä suinkaan ensisijaisesti merkitse sanallista taikka äänneellistä selvyyttä, vaan sisällöllistä. Ryhmän on ymmärrettävä, mihin johtaja pyrkii.

tupa osula

esko taskinen, varkaus

Kurssin shakkimestari. Mestari myös ilmoituksia keräämään. Hauska veikko ja »kansan kynttilä». »Kukas pöhni mun repuni?» Nukkui tuhannessa ja yhdessä paikassa.

timo teittinen

Sivilikarkureiden kastiin kuuluva veltohko poika, ehkä salassa sittenkin pinko, Joroisista ja rahaa eväänä. Tuvan punkka ja luutamestari.

kari toivanen

Hiljainen ja tunnollinen mies vasemmalta punkkariviltä. Ei uskoisi savolaiseksi vaikka onkin Kuopiosta. Osasi kyllä olla tuvan päällysmiehenäkin.

matti tolonen

Aurinkoinen masimies Kajaanista. Harvasti ampumista myös iltalomilla. Motto: »Masi on rellu, mutta silti sotilaallinen.»

eero sarkkinen, lieksa

Pieni, mutta sisukas sivilikarkuri. Siinä mies missä muutkin, maasta se pienikin ponnistaa. Sundiksien ja sivilipakettien harras ystävä. Kihlautui yllättäen kesken kaiken.

toivo silvennoinen, kitee

Hauska ja älykäs poika, joka ei tuonut kykyjään esille. »En mie viiti hilluu, mie haastan sit mokerieil.» Hyvä tupapalvelija.

raimo yli-uotila, vimpeli

Oppilaskunnan sihteeri. Toimi myös lääkärinä sotaharjoituksissa. Motto: »Pille-reitä, laastaria, fotografiaa. — Uusia tehdään, vanhoja korjataan, heikoimpia lopetetaan».

kaarlo seppänen

Ylipursimies Suomussalmelta. Vanhat tutut ylipäällikön kanssa; kävi jopa lomalla suhteittensa avulla. Miehen sivilipaketista löytyi Euroopan ensteks parhaat kaklakukot.

tupa riianlahti

yrjö kiriloff, helsinki

Sähäkkä kaveri, innostui ampumaleirillä nyrkkeilemään. Esitti joskus tuvassa ballettihyppyjä. Suontutkijaryhmän jäsen. Lintsasi masien loppusodan »aivotärähdyksen» takia.

eero heikkinen, puolanka

»Älä sönkötä!» Biologi: ottaa elämän

vakavasti. Kävi iltalomilla vääpeli Harjun kortilla. Aamuinen tunnuslause: »Vielä puoli minuuttia.»

usko karuaho, lapinlahti

Tuvan kuopus. Hiljainen jäkälä. Auttamaton sössö. Käväisi Joensuussa, sortui tupakkaan ja naiseen. Motto: »En varrrmaan oo tupapalvelija.»

erkki lehtinen, tohmajärvi

Säntillinen ja huolehtiva tuvan äiti. Tutustutti kavereitaan Joensuun sokkeloihin. Non stop-juttelija. »Ampuishan sitä kun näkis.»

heikki pakarinen, r-lampi

Rauhallinen piippuiliija. Pakarinen mukana, kaikki mukana. Junaili itsensä pois siivouspalvelusta. Onnistui pitämään kaapinsa auki viikon päivät, ennen kuin Höytiäinen puhalsi.

pentti laaksonen, espoo

Ykköstuvan tuki ja turva. Pinkoilu johdi tulokseen jo alkupäivinä: ensimmäinen oppilaspäällikkö. Pelästytti jopa kapiaiset karhumaisilla ärjähdyksillään ja tuvan miehet yöllisillä komennoillaan. Kävi sairaalassa hurmauskierroksilla. »Aina on mielessäin mulla...»

touko malmi, helsinki

Tuvan ikäpresidentti ja ainoa ukkomies. Avulias kaveri. Oppi armeijassa kiroilemaan. Ulalla-kulkija. Kompastui AuK:n kiireeseen: liukeni loppusodista.

aarne juntunen, s-salmi

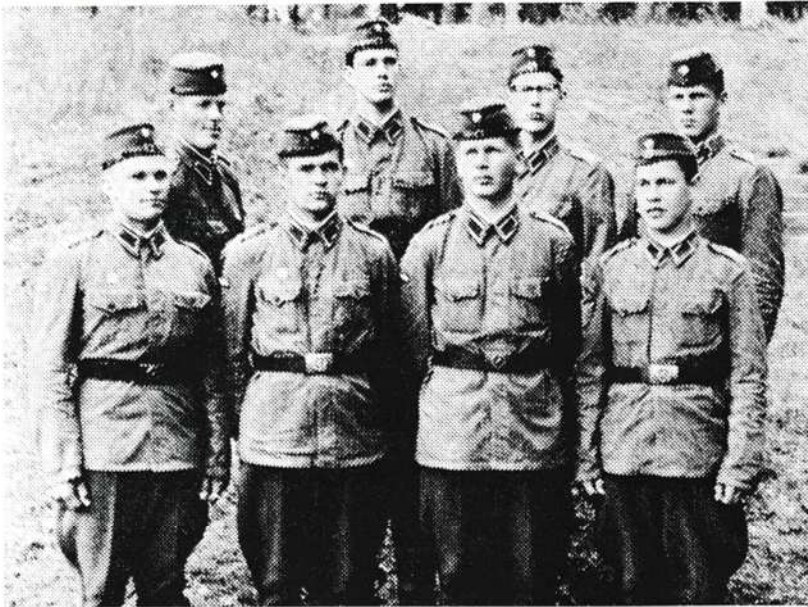
Mässäsi alkuun suuret rahansa — esiintyi sen jälkeen umpimielisenä. »Elä huuva korvaan!» Ihme supi punkan teossa: nukui tst-varusteissa päiväpeitteen alla. Kaappipahvipinko. Suonkuivauskone mallia -61.

toivo h. helttunen, s-salmi

Tuvan suurin veltto, mutta teki silti parhaan punkan. Hymypoika. Käytti pienetkin tauot kasvojensa rakenteen tutkimiseen. Tunnollinen pk-mies.

olavi holappa, suomussalmi

Varsinainen yöpässi ja »ryhtiveikko». Tuvan vippikassa. Oli lähtevinään juhanuksena lomalle, mutta menikin vartioon. Erämies. Vauhtikone maastossa ja radalla.

**tuppi
locksteet**

aimo partala

»Mannermaisesta kaivoskaupungista Kotalahdesta». Mystillinen hiippailija, joka kurssin alun lepäili omassa nurkkauksessaan. Ei julkituonut piileviä kykyjään muulloin kuin joskus tuvassa innostuksessaan. Hiljainen hymypeikko, jonka naama kääntyi peruslukemilta vakavuudesta huolimatta verraten herkästi.

väinö liukkonen, vesanto

Tuvan siivousteknikko ja työmyyrä numero 1, joka heilui harjoineen siellä, missä sitä vähänkin kaivattiin. Innokas sotilas, joka korotti ääntään sekä tarpeellisissa, että tarpeettomissa tilanteissa. Tiukka kaveri, jonka tuima naama venähti usein myös hilpeään nauruun. »Kahtokees poijjaat, onko punkat ojennuksessa!» »Vanhat korpit hep!»

esa mustonen

Pitkänhuiskea, lapsikasvoinen viulunvinguttaja Nurmeksesta. Muista harrastuksista mainittakoon soiden ojittaminen, jossa hänellä oli kurssin ennätys 150 metriä. Tuvan surusilmäinen kuopus; mutta silloin tällöin ilon pilkahdus valaisi hänen kasvojaan ja suu kaareutui hilpeään virnistykseen. »Annappas kun minä soitan.»

kalervo miettinen

Pitkä veltto Koopiosta, lisänimi kuppari — syystä kylläkin. Mukava heppu, koomikko, joka tarpeentullen antautui myös kiivaaseen sananvoittoon kenen kanssa tahansa. Kieltäytyi kohteliaasti ottamasta harjaa ja luuttua käteensä jynssäyksen alkaessa. »Elkeehän nyt pojat, mittes työ oekee pulisette?»

tapani manner, helsinki

Jykevätekoinen stadilainen. Kurssin Adonis. Velttoili vapaa-aikansa repimällä kitaraansa ja harrastamalla ruumiinkulttuuria. Suuri nuhanenä ja hammastenkiristelijä (öisin). Unitekniikko, joka harrasti ammattiaan erittäin tunnollisesti siivouspalvelun aikana ja tupajynssärinä ollessaan. »Kun mä pääsen himaan, mä goisaan koko viikon». Värikäs kaveri sekä mieleltään että ulkomuodoltaan. »Älkäähän jäkälät hiiltykö, ottakaa easysti».

taneli näivö, mätäsvaara

Vakaa asioiden oikaisija, joka oppoa harjaa ja luuttua kohtaan. Jäykkäniska, joka omasi hyväntahtoisten kasvojensa koristeeksi Constantinemaisen irvistyksen. Ei osannut lintsaimisen jaloa taitoa tai ainakaan ei sitä harrastanut.

heimo manninen

Hiljainen maalaispoika Suomussalmelta, jonka vapaa-ajan harrastuksen kohteina oli mm. »Koneviesti». Häipyi iltaloma-iltoina omalla pärinällään jonnekin Joensuuun suuntaan. Hieman arkaluontoinen tyyppi, joka karttoi lintsamista, mutta purnaili ja manaili sen edestä.

terho nuora

Don Juan-tyyppiä Raisiosta. Herkkä-vartaloinen, sirkeäsilmäylioppilas. Turhia lintsamati säilyi liioilta junailuilta ja enemmiltä siivoustouhuiltakin. Haaveilija, jolle kaikki järjestelyasiat olivat itsestään selviä. Puhe Turu keuneist flikoist sai usein hänen suunsa nutristelemaan entistäkin hauskemmin.

tupamisse

eiric henelius

Fil.maist. toist' puolt' jokke. Vaikka äidinkieli olikin ruotsi, omasi suomenkielen taidon niin, että pystyi simpauttamaan siinä kuin toisetkin, hankkimalla jo puolikurssilla korpinjämät. Sai sunnuntailoman kun jätti häkäpärstän koululle. Huvitteli iltalomansakin koululla.

seppo jukkala

Vaalea pystytukka Karstulasta. Kaveri, jonka iltalomat eivät menneet hukkaan, tähtäili ammunnoissakin napakympejä. Oli vierustoverinsa Sakun kanssa kuin paita ja p---e. Hermostui hieman lentopetistä.

jaska karhu, ristijärvi

Tuvan ainoa ukkomies. Sukkela niin juuissaan kuin painimatollakin. Yritti saavuttaa diplomijääkärin tittelin sairastamalla alkukurssista. Motto, »Voi vasikan tavara.»

oiva koljonen

Hiljainen uurastaja Ilomantsista. Teki tupapalvelijan työt tunnollisesti. Saavutti vankalla junailutaidollaan puolikurssilla korpinjämät. Tuvan punkkamestari.

sakari korhonen, r-vaara

Rauhallinen poika ja tunnollinen jynsäri mutta kaikinpuolin iloinen ja hyvä kaveri. Kävi joskus kiivaita punkkataiste-luja petikaverinsa kanssa. Hävisi iltalomille usein ja hyvin salaperäisen näköisenä.

reijo leppälä, helsinki

Sörkän sälli stadista. Taiteilija sidu, jonka junailut kurssin edessä miellyttivät

markku närvä

Lukutoukka Kokemäeltä. Yksi onneton, joka tempaistiin tänne kauas outoon elämään ja ympäristöön. Tupa Lockstedtin herkkusuu, joka nautti Fazerin parhaita sekä sodassa että kasarmilla Paljasti korttinsa vasta kurssin lopulla oppilaspäällikkönä ollessaan.

taisto lipponen

Hiljainen hymyveikko jostakin Kaavin puolesta. Pieni ja hento, mutta väläytti aina tiukan paikan tullen pysyen mukana siinä missä joku toinenkin, talsien hymy huulilla.

kapiaisia. Nopea kaveri löytämään rastit niin metsästä kuin Joensuustakin. Nasta kundi kaikin puolin. Yksi tuvan korpeista puolikurssilla.

eino linna, jyväskylä

Tuvan kuopus. Suuruinen kaveri, joka vainosi 'kirjanoppineita'. Tunnettiin parhaiten taistelijaparin Linna & Oinonen toisena puolena. »Marski, marski täällä Kenu, Kenu kuuluuko, kuuntelen!» Kertoi kokeneensa iästään huolimatta melkein kaiken.

taisto lumme

»Voi pojat, kun ymmärtäisitte, etten ole mikään lintsari.» Melkoinen urheilija kuniista Kolhosta. »Kirjoituksia vaille ylioppilas», lehtori mun sanoi niin. Muodosti punkkanaapurinsa Kaken kanssa tuvan ylittäneen älymystön. Onnistui pingoittamaan pk-korpinjämät.

matti oinonen, ukkola

Kurssin »marski», joka oli yhdentoista kuukauden kertausharjoituksissa. Laukaisi usein jännittyneenkin ilmapiiriin päteillä huomautuksilla. Veltto naapuri, joka punkkallaan aiheutti huolta koko tuvalle. Häilytyksen sattuessa sovitteli Lumpeen kampeita päälleen. Mielilaulu: »Ei ole täällä ketään pysyvää.»

kauko rajasuo

»Kehtaatteko juoksuttaa vanhempaanne», oli Kaken vastaus häneltä palvelusta pyydettyä. Aktiivinen kansankynttilä Pielavedeltä, siksi vaati usein kunnioitusta tupakavereilta. Sotaharjoituksissa ikui-nen läähätti (taistelulähetti), liittyi tuvan korppikaartiin jo varhain.

**tupa
simo**

eino seppänen, s-salmi

Iloinen laulajapoika ja innokas iltalomalilija. Ei hyväksynyt rätti- tai muita sellaisia karnevaaleja. Piti aina hiljaisuuden jälkeen a) neljännestunnin b) puolentunnin c) tunnin kestävän esitelmän naisen luonteesta.

aimo saavalainen

Suuri sotapäällikkö Pielavedeltä. Tupapalvelija n:o 1. »Ryhmä Saavalainen rynnäkköön, lataa ja varmista!» Haaveili RUK:sta ja pehmeän leivän kortista.

eino savolainen, siilijärvi

Muodosti opp. Seppäsen kanssa »lähi-taisteluparin». Omisti tyttöystävän »siellä» ja »täällä», sekä moottoripyörän »siellä». Kuului oppilaskunnan vastustamisyhdistykseen.

olavi silvasvuori, pielavesi

Korjasi samana iltana kuusi kertaa pinkkansa. Kurssin pp-mekaanikko, kunnes antautui kokonaan tutkimaan SA:n sairaaloita käytännössä. Osasi ulkoa 1001 tuhmaa kaskua, joista puolet jäi kertomatta, kiitos KSS 2:n.

pertti stranden, värtsilä

Jämerä puolikurssin korpraali. Omasi mahtavan komentoäänänen, jota kouluttajatin rajattomasti ihailivat. Sivusi tupapalvelijoiden perinteellistä ennätystä; ei la-

kaissut kertaakaan. Kuului kurssin rengastettuihin miehiin.

olavi sillanpää, harjavalta

Ei hyväksynyt alkuunkaan »vauhkoja». Oppilaskunnan rahastonhoitaja ja muutenkin iso pamppu. Korjaili joskus toisten mielialoja superhauskoilla kaskuillaan. Aina vapaaehtoinen iltalomalle lähtijä.

paavo peltonen

Suurampuja Joensuusta. Kuului aktiivisena jäsenenä Sairaalaolojen tarkkailijat ry:hyn. Käytti ilta-, yö- ja päivälomia yht. 16 vrk. Kokemusta »yhdellä» ja »toisella» alalla, varsinkin sillä »toisella».

pentti pulkkinen

Juoksija-hiihtäjä Vesannolta. Otti keran päivästyksen vastaan nukkuen komeasti punkan alla käskynjaon aikana, josta hänet väepelin johtaman suurensinän tuloksena löydettiin ja asetettiin »virkaansa».

tauno ruotsalainen

Hiljainen hiihtäjäpoika Lapinlahdelta. Ei lintsannut mistään.

paavo ruotsalainen lapinl.

Kuului oppilaskunnan vastustamisyhdistys ry:hyn. Ainainen virnistelijä. Innokas pk:n kantaja pienestä koostaan huolimatta, käsitteli asettaan taiturimaisesti.

**tupa
mitou**

juhani holmström, helsinki

Käytti pitkän matkan takia vähän lomiamia. Iltalomat vietti Joensuussa uimassa.

Oli palveluksessa kohtalaisen veltto, mutta tuvassa vielä veltompi. Lempipaikat Höytiäisen ranta sekä punkka.

risto kallio, tampere

»Ryhmä Kallio — suunta.» Piti ryhmänsä poikia lujilla sulkeisessa ja TST:ssä. Vietti suurimmaksi osaksi vapaa-aikansa lapsenpiikana.

unto kuokkanen

Kotoisin jostakin Höljäkästä. Oli tuvan ehdoton punkkamestari. Erikoistui kantaan pk:ta sotaharjoituksissa. Ammuskeli öisin koko tuvan harmiksi kevyellä kookerhoolla.

toivo o. helttunen

Asumaseutu jossakin Suomussalmella. Kurssin isovelto. Hämmästytti ainakin tuvan miehet erinomaisilla urheilusuorituksillaan. Suoritti komentoharjoituksia yöllä. Vietti pienimmätkin tauot punkassa.

heikki huttunen, kuopio

Herttainen kiharatukkainen hymypöika. Oikea 'himourheilija', erikoislajeina syrjähyppyt. Iltalomaili usein, hymyillen paluumatkalla malliin »unhoita menneet».

eero hopponen, joensuu

Käytti mahdolliset iltalomansa vähän liiankin tarkkaan, josta syystä koristi koulu Helluntailoman ajan. Oli kurssin no-

pein aamuisin, istuen tupakalla jo kun toiset vielä valmistelivat punkkaansa.

jussi koponen, eno

Alkukurssista tuvan paras tupapalvelija, mutta sitten seura teki kaltaisekseen. Romanttinen sielu, joka ihaili auringonnousua sopivissa ja sopimattomissa paikoissa. Erikoisharrastus hylsyjen keräily.

raimo jänis, kajaani mlk.

Siinä mielessä muista tuvan olijoista eroittuva yksilö, että teki kaikki ensimmäisellä käskyllä. Usein vapaaehtoinen tupapalvelija. Kekseliäs vekkuli, joka usein tyrmäsi tupatovereittensa epäilykset hyvin omalaatuisilla tempuilla.

matti korhonen, kajaani

Tupa Mitaussa herätys!! Tuvan vakiutinen yölläherättelijä. Myöskin innokas jalkapallon pelaaja. Tuvan suurimpia poskisolisteja, joka luuli osaavansa myöskin laulaa, kunnes... Oli yksi sähkölläkäyviä metrinheikkejä.

petteri hakulinen, kemij.

Tunnettiin myöskin nimellä Isii!! Tuvan hiljaisimpia, sekä kurssin paras lint-sari; jolla oli ihmeellinen kyky haihtua kaikista siivouspalveluksista. Kuului sähkölläkävien metrinheikkien kaartiin.

tupa
halla

aulis pajunen, tampere

Lintsaili melko taitavasti jalallaan; tansseissa ja iltalomilla se ei tosin haitannut, mutta vp-tä tuli aina. Ikäänkuin kohtalon oikku siirsi hänet tänne kouluun, vai oliko kohtalo varannut hänelle tämän edeltäkäsän? Tuplavartija vapaaehtoisesti. Valmistui aamuisin tuvan kymmenenneksi parhaan punkan.

esko palviainen, runni

Käytti merkillisen harvoin iltalomia vaikka hänellä olisi kaiketi ollut edellytyksiä nauttia vapaa-ajoistaan Joensuussa. Väitti vain rahojen loppuvan, mutta voidaanko vetää johtopäätöksiä kauniista ruurukorteista, joita joku tai jotkut hänelle lähettelivät? Lintsaili joskus hanurinsa kera ja poistui usein urheilulomille seipäänsä kera. Salapingotti kirjojen kera puolikurssilta korpinjämät ja käytti ihas-tuksissaan kenttäpaitaa malli 36:n kanssa, tuloksena kolme yöpäivystystä.

atte saari, espoo

Lintsarien ylijohtaja, mikä on vale, väittää hän itse. Oppilaskunnan puheenjoh-

taja. Kurssi TST:ssä Saari Joensuussa. Toisten laukoessa asettaan laukoi Saari kamaansa. Iltalomien käyttäjä nro 1. Siivouspalveluksessa: opp. Saari: »Herra vääpeli, oppilaskunnan työt vaativat...» Mielilause: »Systeemi sekini.» Kurssin nopein jalkautuja, tulos: pyörä kasassa, pakki rutussa.

paavo pyrhönen, mikkeli

Oli kurssin pisin. Huimaako siellä ylhäällä? Junaili itsensä ampumaleirillä melkein suihkuun, vahinko vain että leirivaru- rustukseen ei kuulunut yhtään suihkua. Tuvan laipio kiilsi, mutta lattia ei.

jorma rautio

Salaperäinen kaveri Savonlinnasta, joka oli Pippurin hiljainen aisapari. Myhäili itseksensä 'jostakin', herra tietää mistä, tuskin hänkään. »Kukas putsais mun pk:n? En mä ainakaan.» »Ei suinkaan nyt taas ole mun hugi olla tupapalvelijana?»

jorma pippuri, räikkylä

Hankki jämerällä äänellään ja päättäväisyydellään itselleen puolikurssilla n. 10 cm keltaista nauhaa. Rehti ja suora kaveri. Ei mikään ensiluokkainen tupapalvelija. »Saat olla varma etten mene rukkiin, ei ne tällaista sinne laita.»

markku piirainen, kuhmo

»Kattokaa kaverit mun kaappia», sanoi ja aukaisi kaappinsa sekä potki lattialle valuneita varusteitaan syrjään päästäkseen lähemmäs kaappiaan. »Onks kukaan nähny mun pomppaa?» »Hyvää», sanoi mustapartainen oppilas, »päivää».

viljo patronen, kainuu

Vietti alokasaikansa sairaalassa, siitpä syystä harjoitteli sunnutausin aseotteita, omaksi ja muiden huviksi. »Kuule, mikä tähän pk:hon tuli kun se ei laukea?» (ase oli varmistuksessa) Sai samaista asetta

kantaessaan patin selkäänsä. Hoidatti viikojaan aina työpalvelun ajan sairaalalla. »Turpa lukkoon, Pajunen!»

vilho lupsakko, keitele

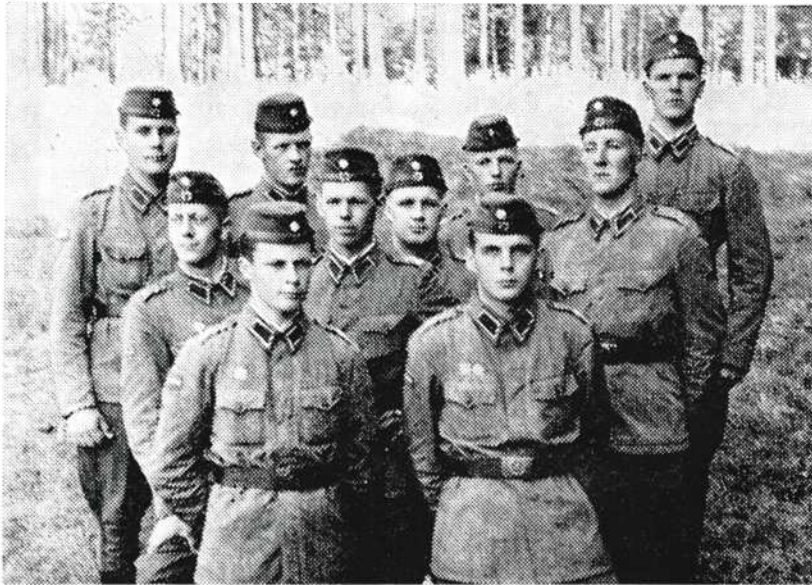
Tuvan ainoa oppilas joka ei huutanut kun käskettiin tarttua harjan varteen. Nimensä mukainen lupsakka veikko.

pekka rauhanen

Likemmäs kaksi metriä veltoa oppilasta Hesasta. Kurssin yksi isovelto, mutta harrasti kärkipään sijoja suunnistuksessa. »Älä ny viitsi selittää».

ilmari jyrälä

Maaninkalainen sätkäkoneen omistaja, joka sai toipista petisulkeisen tuloksena. Kertoili merimiesjuttuja Pieliseltä, koulussa rättiläivan kipparina. Yöammuntojen harrastaja. Kävipä hiljaisuuden jälkeen sammuttelemassa suuliekkejä pesualtaassa.

**tupa
schmarden**

jaakko ikäheimonen

Viittä vaille ukkomies pontikkapitäjästä. Ainoa mies, joka lintsasi puolikurssijuhlista. Taisipa silloinkin kirjoitella kirjettä morsiamelleen. Lauantaisin: »Ikäheimonen puhelimeen!!!» Tunnollinen tupapalvelija, jota iltalomat eivät houkutelleet. Ampumaleirin pakinkolistelija.

veijo jeskanen

Omisti kotonaan Nurmeksessa Raijan ja Roverin. Hillitön lintsari, joka kärehti vasta puolikurssin aikoihin. Siitpä syystä 100 m. suota. Uskollinen ukkomies, joka vietti juhannuspyhät varuskunnassa?? Lähti klo 21.00 uimarannalle päivystäjäksi. Mielilause: »Tehdään lentopeti». »Niskalla taitaa olla jotain mua vastaan.»

jaakko juntunen, s-salmi

Kurssin tunnustettu aavenauraja, joka sai jopa kers. Päivisenkin nauramaan kaappitarkastuksessa. Tuvan esimiehenä vuoteen alla. »Vielä rinteessä kantoja riittää!» Supliikki suussa ja puhemies housuissa iltalomilla. Tuvan aamunaurattaja. Kaunotukka.

matti jurvanen

Tuvan kuopus Kuopiosta, mistä sai kalakukon koko tuvan riemuksi. Kameran omistaja ja Savon Sanomien innokas lukija. »Kuka on vienyt mun eilispäivän Savon Sanomat?» Tuvan pk:n omistaja. Jakoi vapaa-aikansa sotkun ja punkan kesken.

jorma kinnunen

Lahjakas vp-mekaanikko, kotikontu Kinnulassa, jonne ei päässyt työlomalle. Iltalomien käyttäjä; syy: vaimo muutti kurssin kestäessä Joensuuhun. Kertoili hiljaisuuden jälkeen avioelämän riemuista, mutta varoitteli Ikäheimosta.

martti mielonen

Hiljainen piipunpolttaja Pöytyältä. Käräsi ehkä kun ei ampumaleirillä voinut kiilloittaa saappaitaan. Kesytti hiuksensa Suavella. Sodissa erikoistui pk:n kantamiseen. Mukava kaveri, joka ei ketään häirinyt.

pertti pölönen

Hiljainen kemiläinen salapinko, joka jostain syystä sai puolikurssilta korpinnat. Juhli ylennystä ojankaivun merkeissä. Oppilasjohtajana ollessaan hänen falsettiääniset komennot varsinkin aamuisin olivat ärsyttää kurssin mielipuolisuuden rajoille.

matti rainimaa, nakkila

Alkukurssista käyrä korkealla. Yhtä runsashiuksinen kuin Juntunen. Kaksintaisteli auringonlaskun aikaan Kiriloffin kanssa ampumaleirillä. Tuvan ikämiehenä tasainen kaveri. Joensuun seireenien kutsu ei tainnut tehot, koska hän ei käyttänyt iltalomia.

heikki-hiiri niska

Mikki-Hiiri Hangosta. Rakastui ensisilmäyksellä Joensuun tyttöihin ja vietti juhannuksensa parantolassa. Kurssin klovni ja kasvovoimistelija. Pisti puolikurssijuhlan piirileikiksi. Lintsasi mielellään palveluksesta ohjelman suunnitteluhommien varjolla. »Pistä satanen tilipäivään asti.» Muuten ei hassumpi kaveri ja kurssin paras korpraali nukkuessaan. »Jos jäisi kantapeikoksi...»

alutupa

veikko turunen, nurmes

Turusella huolia; »Pataljoona velttoilee». Tuvan tunnollisin jynssäri. Suoriutui erinomaisesti »vetonumeroista» puolikurssijuhlissa. Vaihteli kerran unissaan mieliteitä P.U:n kanssa. Kivääri riitti »Vekelle», joten jätti iltalomansa käyttämättä.

leevi tähtivaara

Vitsikäs kaveri Tervosta. Kirjoitti pitkiä kirjeitä ja puhui puheluja, joihin vastasi aina vain Hän. Tuvan »aamuvirkku», joka vaati Turuselta joka aamu ainakin kaksi erikoisherätystä ja pitkän sadattelun, ennenkuin pääsi jaloilleen. Kehui parin tunnin kuluttua kuitenkin rinta pystyssä miten hän aamulla suorastaan kimposi vuoteesta täynnä toimintatarmoa.

eero venäläinen, kerimäki

Tuvan suurin lintsari ja pummi. Orkesterin basisti. Sai »korpinjämät» puolikurssista, jonka jälkeen katsoi velvollisuudekseen laittaa kaappinsa kuntoon. Kävi Urbanon kanssa harjasodan. Oli ollut jo yli 1000 aamua armeijassa.

teppo varpe

Tosi kyrmynsika toist' puolt' jokke. Tuvan verraton vitsinieikka, joka aina silloin tällöin viihdytti kurssiamme mannekiinina. Oli öisin ilmeisesti telepaattisessa yhteydessä tyttönsä kanssa, koska maiskutelti usein unissaan. Hurmasi ympäristönsä Pepsodent hymyllään. Pataljoonan komein jannu.

olavi urbano, helsinki

Lintsasi taidolla siivouspalveluksesta. Lainasi radiotaan rahapulan tähden. Oli valmis pitämään valistuspuhetta tupapalvelijain velvollisuuksista, mutta hävisi aina salaperäisesti, kun vuoro tuli kohdalle. Sotaharjoituksissa toimi aina »radistiina» ja kahvinkeittäjänä.

risto väisänen, suomussalmi

Pani vastaan aina periaatteesta. Oli lähellä kerran hikeentyä hälytyksen aikana, kun ei ehtinyt kunnolla mukaan. Kasvot levisivät kuitenkin usein hymyyn, varsinkin »korpinjämää» ommellessaan.

paavo toivanen

Pikkupinko Rääkylästä. Kaappi ja varusteet aina kunnossa. Nauru herkässä. Pelasi »pesistä» ja urheili innolla. Hoiti huolella otsatukkaansa. Ei pihistellyt pakettiaan. Korotti joskus äänensä pienestä koostaan huolimatta. Teki työnäytteitä ylikersantti Nevaselle aiheesta: Miten parsin sukkani.

rauni törhönen, kuopio

Tosi urheilija ja hymypoika. Yritti vielä silloin kun toiset jo olivat tauolla. »Pysyti olemaan» yhtä sun toista. Oli jo siviilissä kehittänyt itselleen uljaan äänen, jonka kantavuutta ja vaikutusta kerran unissaan ampumaleirin aikana kokeili huutaen: »Tilanne kolme yksi, älä hikeenny!» Sotaharjoituksissa unohti sotilaallisuutensa ja sanoi: »Herra kersantti, tos' on repus.»

toivo viitajoki

Hiljainen korpisoturi Valtimosta. Po-seerasi aina Boston hampaissa. Oli aivan liian hiljainen ja asiallinen. »Kultainen keskitie on oppilaan tie», oli hänen mieliteensä. Kävi silloin tällöin suntiksella. Kuului tuvan ahkerimpiin tikanheittäjiin. Reilu kaveri.

raimo yli-uotila

runoja

I

yön portit edessäsi,
et kysy
tarkoitusta,
unohdusta etsit,
metsää hämyistä
ja rantaa,
vesien unohdusta viileää.

II

kuu atraimeni kärkeen,
verkkoon pilvet,
hopea kuin uni,
hauras kaari,
tumma, tummeneva

III

auringon nousun
kaikki sateenkaaret
seitit
rannat utuiset
ja utu huulillasi,
oi hetki
unohtuva
vaiti syvyydet,
ei myrsky yllä

huomahduksia

10. 4. juhlittiin pataljoonassa kurssin alkamista reippaan hälytyksen merkeissä. Sekin on tietysti tapa aloittaa.

11. 4. seisoimme käytävällä kalvaina ja pelokkaina rivissä (neli). Meidät ajettiin ryhmiin käytävän eri osiin ja käskettiin pysyä paikoillamme ja aivan yllättäen meidät ajettiin tupaan ja sanottiin: »Te kuulutte 2. joukkueeseen ja tämä on tupa kuusi».

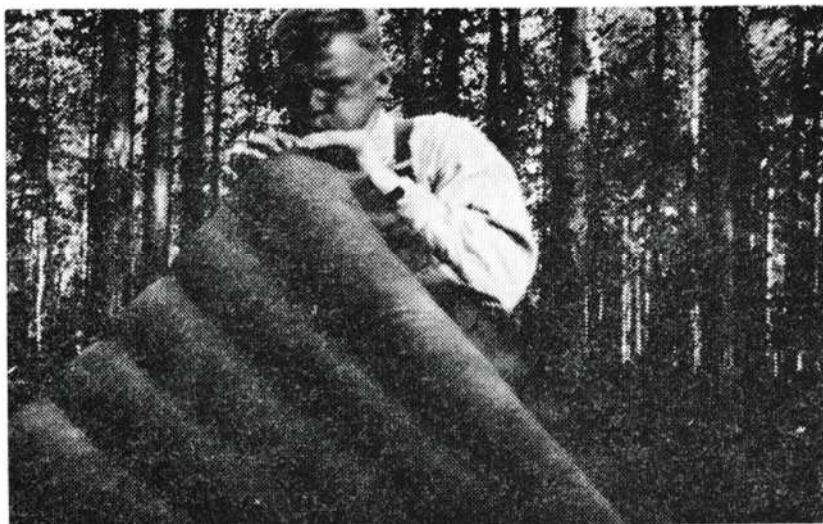
14. 4. oli sitten ne Euroopan ensteks' parhaat vuoteentekokurssit. Tosin oppi valui huonoon maahan, kun kukaan ei sen jälkeen ole tehnyt vuodettaan silloin opetettua menetelmää käyttäen.

18. 4. perustettiin oppilaskunta.

22. 4. ensimmäinen kirjallinen koe, jota turhaan pelättiin kuin vuorenpeikkoa.

Vapunpäiväksi oli onnistuttu pataljoonan ohjelmakilpailuun kehittämään speksi, joka yllättäen voitti toisen palkinnon.

6. 5. alkoi vilkas iltalomakausi, jota on jatkunut näihin asti.

Kumipatjat olivat sitä varten, että saisimme kokeilla keuhkojemme kestävyttä

Opp. Niska ja opp. Varpe.

Iltojemme iloksi ja vapaa-aikojemme ratoksi keräsimme myös tikkuja varuskunnan alueelta. Kaipa alue siitä siistiintyi?

Helatorstaina tarjosi uusi sotilaskoti oppilaillekin avajaiskahvit.

25.-27. 4. taistelimme maseille aurinkoiset päivät siviiliin. Sohjon ja auringonpaisteen sekä runsaan hien parissa.

13. 5. kukitettiin koulun äiti muutaman sanan kera ja päätteeksi laulettiin: »Porsaita äidin oomme kaikki...».

15. 5. kauppias Lallukka tarinoitsi reservin aliupseerien toiminnoista.

19. 5. klo 11.00 laskeutui jo tutuksi käyneen koulun ylle syvä rauha ja hiljaisuus, vain puhelin pirahteli tunnin väliajoin, käytävällä ei leijaillut edes vilakoira. Kurssi oli poistunut lomalle.

23. 5. hälytettiin lomalla virkistynyt kurssi useampaan kertaan hereille. Heräsi hän se.
26. 5. vuodatti ensimmäinen erä oppilaita kyyneleitään, korjaan: vertaan, isänmaan ja vähempiosaisten ihmisten puolesta.
30. 5. lähdettiin taasen sotimaan yhdelle ikäluokalle aurinkoisia päiviä. Ja todellakin, aurinko paistoi!
4. 6. toimi koulu lippujoukkueena juhlaparaatissa Joensuussa. Huh hellettä!
9. 6. valkenee kaukainen ranta ja koillisest' aurinko nousee enteillen jotain suurta, salaperäistä ja jännittävää. Aurinko kohoaa, alkaa jo laskeutua ja painuu alemmas iltapäivän mukana. Ja auringon laskiessa laskeutuu kurssin ylle odotuksen huumaa, joka illalla sitten laukeaa: Puolikurssi Nyrskähtää!
Onnen huumassa vietti moni kaksi seuraavaa iltalomaa.

»Vihollisen on havaittu...» ylik. Nevanen opettaa puolustuskäskyä.

14. 6. oli meillä vieraita. Naapurioppilaat Myllyltä kävivät saamassa jääkäri-vaikutteita.
- 15.- 29. 6. olivat oppilaat kirjaimellisesti metsien matalalentäjiä. Ampumaleiri lähimaastossa kehitti monille ihailtavan hylsyjenkeräystaidon.
28. 6. keskustelimme vilkkaasti perheonnen perusteista sotilaskodissa.
29. 6. poljimme ltn. Skogin vetäminä Mön-
nin patsaalle, missä meille valaistiin vuoden 1809 jääkäritouhuja. Kurssi kunnioitti Mön-
nin taistelua laskemalla seppeleen muistomerkin juurelle.

2. 7. teimme uuden ennätyksen yöhiippareiden suhteen, kokonaista 56 jäppistä oli iltalomalla.
- 4.-6. 7. olivat pioneerit mönkimässä Jaaman kankaan maastoa.
10. 7. tulivat kadetit ja kyllä heidän tulo- sa huomattiin!
18. 7. aamulla häivyimme sissijotokselle kauas pois.

Viimeisellä viikolla oppilaskuntakin virkistyi ja suoritimme rästiin jääneen vierailun Pohjois-Karjalan museoon.

28. 7. koitti päivä, jolloin vietettiin riemukkaat, mutta samalla haikeat kurssijuhlat, ja samassa yhteydessä jaettiin painotuore kurssilehti.
29. 7. päättyi uurastuksemme AuK:ssa virallisesti.

Tauolla keitimme kahvia.

Kurssimme aikana oli shakin harrastus myöskin vireillä. Aliupseerikoululle ominaisen tempon mukaisesti saavutti pikapeli suurta suosiota.

Hermoja kokeiltiin; ja 2. 7. -61 ratkaistiin pikapelimestaruus. — Tulokset:

1.	Yli-Uotila	14 pist.
2.	Sillanpää	13 »
3.	Urbano	13 »
4.	Rauhanen	11 »
5.	Oinonen	11 »
6.	Varpe	11 »
7.	Seppänen K.	10 »
8.	Pölönen	9 »
9.	Peltonen	6 »
10.	Holappa	6 »
11.	Miettinen	5½ pist.
12.	Pyrhönen	5½ »

Piirroksia ja aamutilanteita

Tosipaikan tullen johtajuus on hataralla pohjalla, jos ryhmän jäsenet aika ajoin reagoivat selvällä (suomen) kielellä annettuun komenttoon tms. joko ilmeillä, eleillä tai sanoilla seuraavaan tapaan: »Mitä se nyt — käsitättekö, mitä se sanoo — ei mene tähän päähän — mihin se oikein tähtää?» Milloinka ryhmän sisäinen tiedotustoiminta sujuu kitkatta? Se sujuu silloin, kun johtaja käyttäytyy niin kuin ryhmä odottaa hänen käyttäytyvän, ts. silloin kun johtajan roolikäyttäytyminen vastaa ryhmän rooliodotuksia. Tässä kohdin ryhmät eroavat toisistaan riippuen niiden kokoomuksesta.

Toinen ryhmä saattaa esimerkiksi odottaa autoritaarista johtajuutta (»mitä se meiltä kysyy, hänhän on johtaja»), toinen demokraattista (»mistä se piru tuon taas keksi»). Se mitä ryhmä odottaa, riippuu ryhmän jäsenten asenteista, luonteenpiirteistä, älykkyystasosta yms. seikoista. Asiat ovat kuitenkin kohtalaisen hyvällä tolalla, jos ryhmä on tällaisten piirteiden suhteen homogeeninen, ts. jos ryhmän jäsenillä on samansuuntaisia asenteita ja jäsenet ovat älykkyydeltään osapuilleen samalla tasolla jne., (elleivät asenteet sitten ole tehtävän suorittamiseen nähden kielteisiä). Tällöin nimittäin johtajan valinta tai nimeäminen käy jotenkuten päinsä. Homogeeninen ryhmä on oletettavasti myös kiinteä. Jos ryhmän jäsenet sen sijaan poikkeavat toisistaan em. ominaisuuksista,

siltaan, asiat ovat heikkommin. Näin on useahkosti formaalisten, ulkoakäsin muodostettujen ryhmien laita.

Turvallisuuden tunteen luominen edellyttää, että johtaja on tuntija ja taitaja, ekspertti, sillä alalla, johon ryhmän tehtävä kuuluu. Ryhmän on luotettava johtajaansa. Ryhmän jäsenen on joka tilanteessa koettava varmuutta siitä, että johtaja pystyy selvittämään tilanteen, antamaan selvät ohjeet, ohjeet, joiden noudattaminen johtaa toivottuun tulokseen, tehtävän onnekkaiseen suorittamiseen.

Olen edellä korostanut pienryhmien ydinasemaa kaikessa yhteisöelämässä ja käsitellyt joitakin ryhmänjohtajuuteen liittyviä ongelmia, joita osittain voitaneen soveltaa myös armeijan ryhmään. Tiivistäen ja jonkin verran yksinkertaistaen voidaan sanoa: Yleisiä johtajuuspiirteitä ei ole olemassa. Se minkälainen ryhmä on kokoomukseltaan ja millaista tehtävää ryhmä joutuu suorittamaan, määrää ryhmän johtajalta vaadittavat ominaisuudet, hallittava se ala, jolla hän ryhmineen toisamoin kuin tiedot ja taidot. Johtajan on mii. Ryhmän on hyväksyttävä johtajansa; näin tapahtuu, jos johtaja käyttäytyy sillä tavalla ja puhuu sitä kieltä, jota ryhmä ymmärtää tai pikemminkin haluaa ymmärtää. Esitykseni on ainoastaan sivunnut ryhmän kokoomukseen, kiinteyteen yms. liittyviä kysymyksiä, jotka ryhmän tuloksellista toimintaa ajatellen lienevät ainakin yhtä tärkeitä kuin johtajuus. Ryhmä ja sen johtaja muodostavat yhden kokonaisuuden.

Monark

sopii minullekin

Monark-mopedisarjan lukuisat mallit, tyylikkääät väriyhdistelmät ja lennokas linjakuus merkitsevät Teille valinnan varaa sekä uutta miellyttävää ajomukavuutta.

Luotettava moottori ja hyvät ajo-ominaisuudet ovat tärkeitä seikkoja suunnitellessanne mopedin hankkimista. Näille perusteille rakentuu Monarkin korkea laatu.

EDULLISET OSAMAKSUEHDOT!

Kun hankitte mopedin tai polkupyörän, valitkaa merkki, johon voitte luottaa.

KESKO - asiakaskauppiainen

Lieksan Auto-Paja

K. SAARELAINEN

Liekka ☎ 247—478

MÖNNINKATU 32—42

VALMISTAMME

MOOTTORIPYÖRÄN SUKSIATUKKIEN KAATOVIPPOJA

SUORITAMME

KONEKORJAUSTA

P. K. Saarelainen

LIEKKA, Kuhmonkatu 6.

Seuraavat liikkeet ovat tukeneet toimintaamme

Lisäksi olemme saaneet avustuksia muutamilta henkilöiltä ja liikkeiltä, jotka haluavat pysyä tuntemattomina.

Sähkö Pekka (U. P. Päivinen) Kauppakatu 21, Joensuu, puh. 27 10	Oy. Kekkonen Hanko
Joensuun Nahkavalmistemyynti Joensuu, Kauppakatu 18	Kolhon Kirja- ja Paperikauppa Kolho
Kuusimon Kirjakauppa Joensuu, Kauppakulma Siltakatu 18, puh. 29 55	PIKA - BAARI <i>baareista paras</i> Kirkkokatu 22, puh. 40 95
 M. Kekkonen URNEILUVÄLINEITÄ - ASUSTEITA Joensuu, Kauppakatu 24, puh. 21 24	TEKNO-KONE Metallitehdas Hanko
Kangas ja Pala Kauppiaitten talo, Joensuu	Koristevienti Oy. Hanko
 Joensuun OPTIKKA Kauppakatu 27, puh. 31 98	Suomussalmen res.au. ry.
Joensuun Kirja- ja Paperikauppa Oy Puh. 23 65	Osuusliike Työnvoima Varkaus
 Joensuun KONETARVIKE K. AHOLA Kauppakatu 27, puh. 26 63	Leo Rovamo Tekstiili-liike Varkaus, puh. 22 41
A. Ahlström Osakeyhtiö KARJALAN HANKINTA-ALUE Joensuu	Kommandiittiyhtiö V. V. Mikkola & Kumpp. Varkaus
Pielisen Kiinteistö	Kelloliike U. Uura Varkaus, Ahlströminkatu 8
T:mi H. Surakka KALASTUSTARPEIDEN ERIKOISLIIKE Joensuu, puh. 20 22	Kone ja Rengas Oy. Varkaus, puh. 33 45—32 Autokorjaamo 33 85
Pielis-Huonekalu Siltakatu 6, Joensuu	T:mi Karkman Varkaus, puh. 26 74
	Pohjois-Savon Rautakauppa Oy. VARKAUDEN LIIKE Auto-osasto, puh. 22 18

Joensuun Liha Oy

Tiaisenkatu 41

Kerimäen Osuusliike

Kerimäki

Ravintola "Tourist"

Helsinki, Viherlaakso

Orient Occident

Lönnrothinkatu 22, Helsinki

Kangastaide Oy

Hämeentie 155, Helsinki

Kolhon Talouskauppa

Kolho, puh. 27

Radioliike Pentti Kaasinen

Ammänsaari, puh. 98

Edit Strengin Kirjakauppa Oy

Savonlinna, Olavinkatu 33, puh. 25 95

Keksi- ja pikkuleipäleipomo

T:mi T. Hurme

Vilppula, puh. 41 10

Emil Kiuru

Savonlinna, puh. 27 84

**V. Jeskanen
Radio- ja koneliike**

Savonlinna

J A A K K O L A

Radioita ja ompelukoneita

Varkaus, Mikkelintie 64, puh. 31 44

Ravintola Pika-Baari

Savonlinna

V. Laitisen kenkäkauppa

Varkaus, puh. 22 28

Valokuvaamo Jänis

Varkaus

Edustaja Antti Kuisma

Mikkelintie 54, Varkaus,
puh. 31 86

Puu ja kiinteistö

Mikkeli, puh. 134 33

Hotelli Nuijamies

Mikkeli

Hotelli Kaleva

Mikkeli

Lieksan Kauppa Osakeyhtiö,

Liekksa

Seuracko Teidän askeleitanne kaikissa olo-
suhteissa tapaturmavakuutussuoja?

KULLERVO

Tapaturmavakuutusyhtiö

Itä-Suomen
Kumi

VARKAUS — PUH. 30 95

POHJOIS-KARJALAN
AUTOALAN LIIKKEIDEN
YHDISTYS

JOENSUU

- Kahville?
- Kauppiaitten
talon baariin?

- **TIETYSTI!**

Häkli

Joensuu, Siltakatu 10
☎ 3923

Huolintaliike
UUTTERA

HANKO - puh. 6471

KARJALAINEN
KAUPPA-AITTA

*Joensuussa myy leluja
ja lyhyttavaroita*

Arvi A. Lallukka

- Joensuun miellyttävin
kahvipaikka?

K. KAHILA

ASKO
Osakeyhtiö

JOENSUU

— AIRAM —

valo, joka ei
sammu
ellette sitä
itse halua

Musiikki Dix

Mikkelintie 16
Varkaus
puh. 3446

Teksti- ja kuvamainontaa
Julisteita
Ulkomainontaa
Kilpiä
Automainontaa

mainos *Hällström*

Joensuu puh. 3566
Koskikatu 23

TAVARA-AITTA OY

Kuopio

Varkaus

OULUN KAUPPAOSAKEYHTIÖ

TUKKULIIKE-LEIPOMO
Kolho - puh. 105 ja 36

Syväsen Asuste

Trikootehdas

Hämeentie 155 - Helsinki
Puh. 790087

varattu

NESTOR KALLIO OY

SILTAKATU 6
Tampere

Helsingin Osakepankki

Joensuu
Kauppakatu 27 p. 4460

RAKENNUSVASARA
OY

RAISIO

**Ämmänsaaren
Apteekki**

Ämmänsaari

— **A. AHLSTRÖM
OSAKEYHTIÖ**

WARKAUDEN TEHTAAT

Suosittellemme baarejamme

Joensuun Ymp. Osuusmeijeri

LIHAKUNTA

Joensuu

Urakkatyö- OSAKEYHTIÖ Rakennusliike

Varkaus, puh: 2363
2623

Hotelli

Mikkelin Pillinki

 12233/sarja

Jääkärien uskollinen seura-
lainen erä- ja muilla
retkillä

FENNO-TAPIO
transistoriradio

Mikkelissä:

MIKKELIN RADIO

Huomio!
Katse Kotilaan-päin!

Hankkiessanne asusteita suunnistakaa askeleenne tavarataloomme.

Sen runsaista valikoimista saatte tyylikkää asusteet sekä juhlaan että arkeen.

Rotilainen Oy.

Mikkelin OSUUSMEIJERI

AUTO-VEIKOT

Savonlinna

Kihlat tietysti

KIHLABAARI

KIHLAT

Joenkulta

Kauppakatu 27, Joensuu

Hyvä Herra,
nyt otan pois
NAAMIIONNE

Kukapa pitäisi finniä ja näppylöiden naamia tarpeettomasti kasvoillaan, kun sen alla on raikas, puhdas, valloittava iho! Kelläpä ei joskus olisi finnejä ja näppyjä, jotka johtuvat aineenvaihduntahäiriöistä, mutta nehan saa nyt pois vain keveällä sormenpään painalluksella – NIPATONilla – uudella ihonhoitoemulsiolla.

Aptekeista ja
kemikaaliliikkeistä.

NIPATON

poistaa finninaamion

– tieteen uusin apu finniä vaivaamalle iholle

Valmistaja:
Suomen Lääketehtädas Oy
Hämeenlinna

Myynti:
Co-Co Syrup Co Oy
Heisinki

**Voima-
muonaa**

Napoleon jo lausui aikoinaan:
– Armeijat ne marsii vatsallaan!
Tosi oivallus tuo varmaan lie:
Voimaa täynnä, tiedätte myös sen
maukas Vaasan näkki rukiinen!

VAASAN leipää

Ryhti yllä
kelpaa kyllä

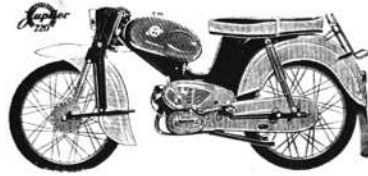

— sillä Ryhti-paita kestää katseen ja arvostelun

SOK - osuuskaupat
- tavaratalot

Jupiter
mopedi

matkavarma toveri
sitkeä + vahva + tyylikäs
JUPITER 220

- 2-hengen mopedi
- erikoistukeva puristettu levyrunko
- 3-vaihteisen Sachs-moottorin teho 2,2 hv
- polttoaineen kulutus 2,3 l/100 km
- polttoainesäiliön tilavuus 8,5 l
- renkaat 23 x 2,5"
- 2-hengen pitkä istuin
- jalkatuet takanaistujaa varten

Hinta 89.000 mk

SOK - OSUUSKAUPAT

**OTA
PAX**

**OTA
FAZERIN
PAXEJA
KAKS**

Sanokaa

Fazer

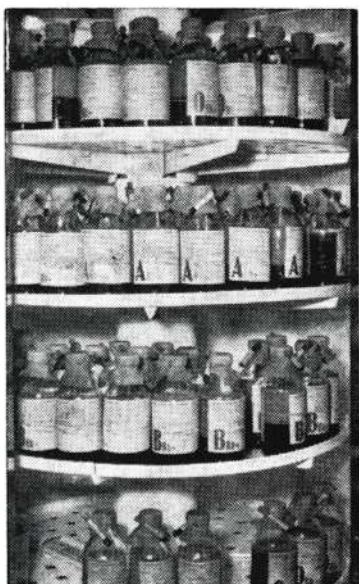

kun haluatte hyvää

**'ÄLÄ' LUOTA
ONNEEN**

Vakuutus on
varmempi

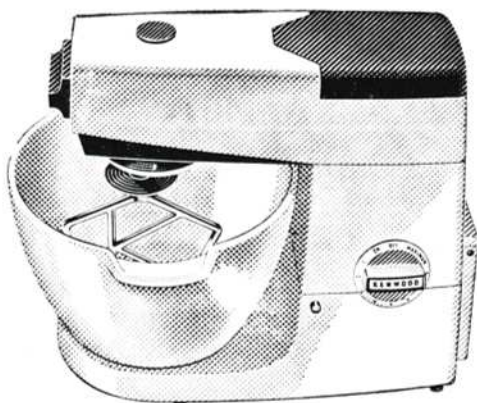

VERTA TARVITAAN
JOKA PÄIVÄ
HUOLEHDI SINÄKIN SIITÄ
ETTÄ MAAMME SAIRAALOISSA
ON SITÄ JOKA PÄIVÄ RIITTÄVÄSTI
RYHDY VERENLUOVUTTAJAKSI

Suomen Punaisen Ristin Veripalvelu

Kenwood CHEF

korkealuokkainen ja monipuolinen
keittiöyleiskone

*Kodin uskollinen apulainen
loihii hetkessä herkkuja*

Maahantuonti:

HARRY MARCELL

Helsinki Esplanaadik. 22 C puh. 15033

PYYKÖNEN
PUKINE- JA ASUSTELIIKE

VARKAUS, MIKKELINTIE 17 PUH. 3821

Suuren suosion saavuttanut
HUONEKALULIIKE

A. Valonen

Varkaus, Mikkeliintie 30 puh. 2598
Kuopio, Kuninkaank. 22 puh. 15158

LAIVAYHTIÖ ZACHARIASSEN & C:o

UUSIKAUPUNKI

Myymälä ESA (Esa Takomo)

Polkupyörä- Mopedi- ja
Moottorisahojen erikoisliike

Liekka, puh. 100

Tervetuloa asioimaan

Sotilaskoti

KONTIORANTA

Villa –
puuvilla –
pellava –
hamppu –

nylon –
rilson –
nylonkreppi –
rilsankreppi –

viscose-silkki –
asettaatti-silkki –
bemberg-silkki –

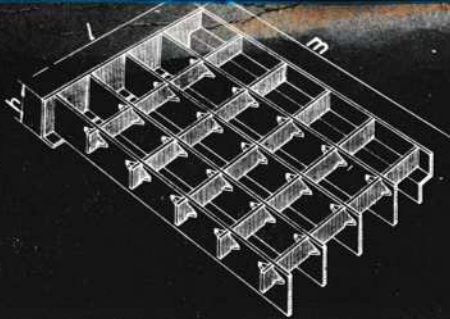
spunrayon –
schappe –
bourette –
imitaatti –

LANKOJA TEKSTIILITEOLLISUUDELLE

OY FENNO ITAL AB

Helsinki, Bulevardi 13 A
puh. 13014

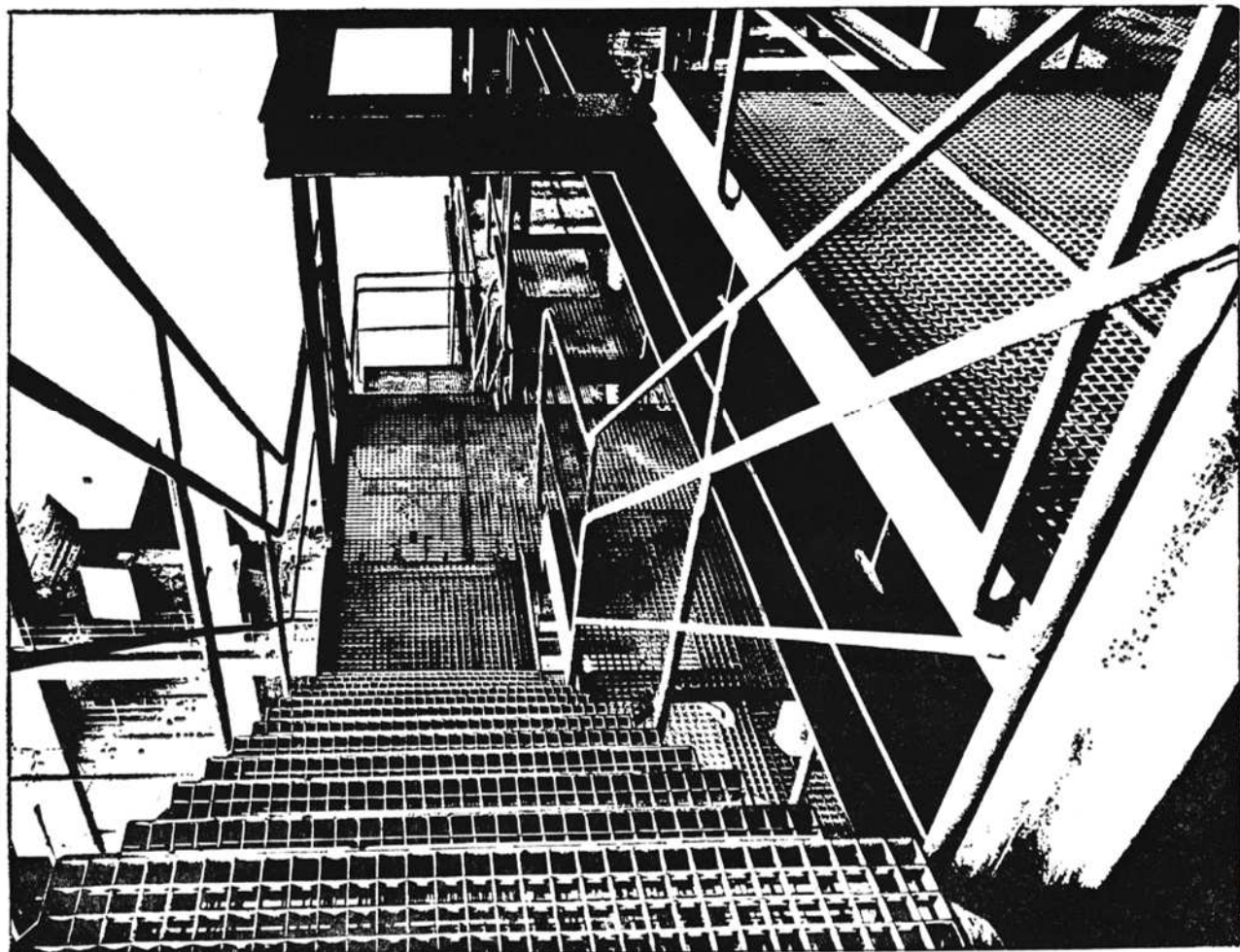
ritilät

Saatte heti varastostamme

hoitosiltaritilöitä ja porrasaskelmia

kaikkiin tarkoituksiin. Valmistusohjelmaamme kuuluu kaksi eri ritilämallia «Ruutu» ja «Rasti»

Pyydetessä lähetämme mielihyvin esitelylehtemme ja hinnastomme.

Yksinmyyjä:
Oy ARTURUS Ab
Salomonkatu 17 A
Helsinki

